

Creative Thailand
สร้างเศรษฐกิจไทยด้วยความคิดสร้างสรรค์

นิตยสารส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผลักดันเศรษฐกิจไทย โดย CEA

เมษายน 2564 ปีที่ 12 | ฉบับที่ 7

VANTAGE POINT

ความสร้างสรรค์จากพื้นที่

บุกสวนทุเรียน ราชผลไม้เมืองไทย

Farming in New Zealand

ท่องโลกไปกับ "Old Maps & Prints"

4 เทคนิคใช้ Google Maps

Newness

Exhibition:

pa-
per
blog

The Never
Ending Story of
Handmade Paper

16 March -
25 April
2021

16 มีนาคม - 25 เมษายน 2564

10:30-19:00

Closed on Monday

ปิดวันจันทร์

บันทึก
ที่ยัง
ไม่สิ้นสุด
ของ
กระดาษ
ทำมือ

TCDC Bangkok
Fl. 5 Creative Space

Main Exhibition
Fl. 2 Material & Design
Innovation Center (MDIC)

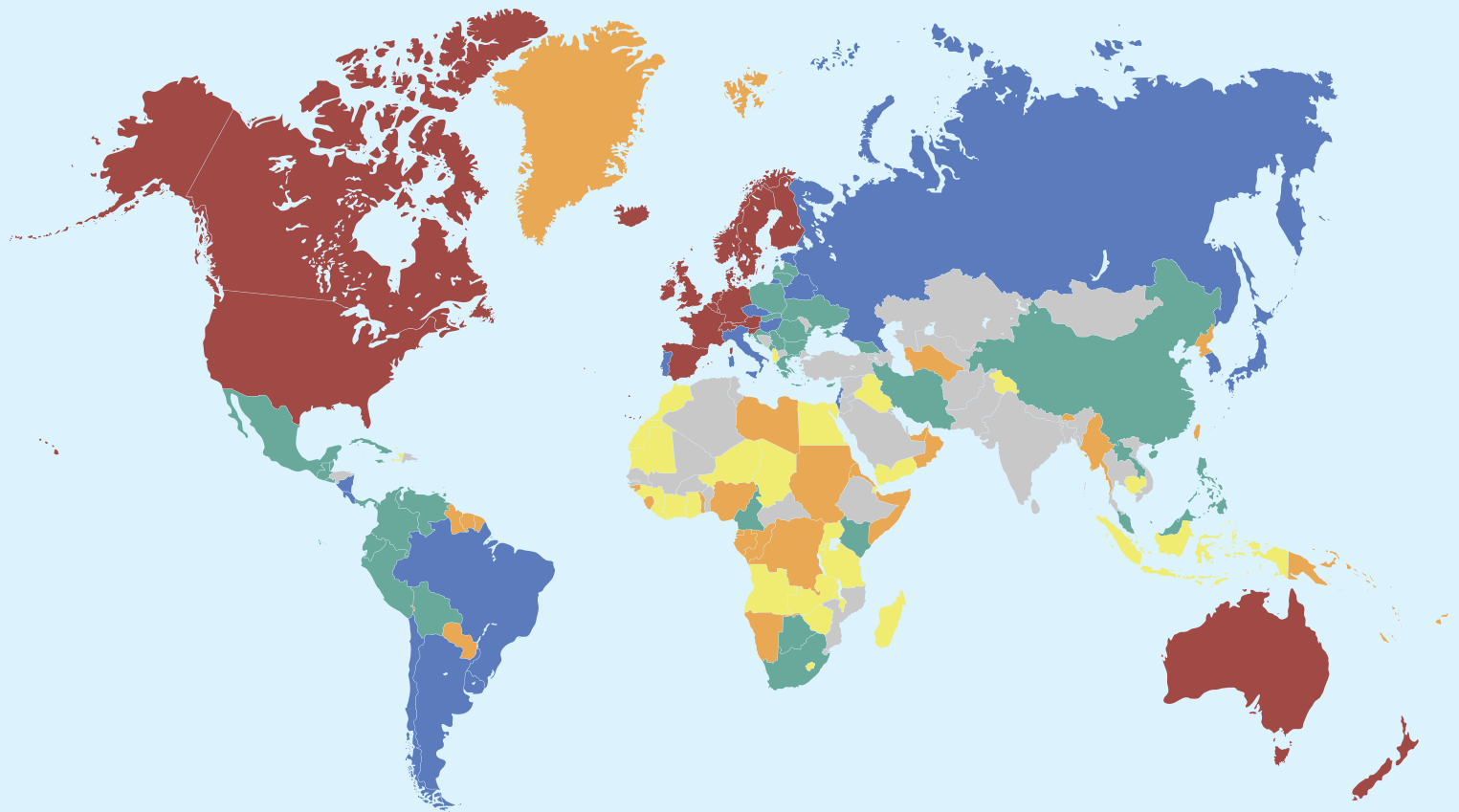
ภัทรศารทหลัก
ห้อง Material & Design Innovation
Center (MDIC) ชั้น 2 TCDC กรุงเทพฯ

สำนักงานเศรษฐกิจ
สังคม

GLOBAL CREATIVITY INDEX

Creativity Index

- Less Than 0.213
- 0.213 - 0.391
- 0.391 - 0.564
- 0.564 - 0.715
- 0.715 - 0.97

Creative Update _CGI ไม้กายสิทธิ์ของฉากเหนือจริงในโลกภาพยนตร์ /
เตรียมเข็มนาฬิกาพร้อมล่องเรือไปหาสมบัติในโลก “วันพีซ” / วัตถุขนาดที่tinyง่าย ๆ ไม่ต้องพรีวิวดู

Creative Resource _Featured Book / Research Paper / Website / Book

MDiC _The Secret of Paper ความลับของกระดาษ

Creative District _ท่องโลกไปกับ “Old Maps & Prints” ร้านขายแผนที่เก่าที่บอกเล่าเรื่องราวมากกว่าดินที่อยู่ที่

Cover Story _Geography : The Knowledge Base of the World สงสัย สักเกต สำรว่า เส้นทางสู่การจัดการพื้นที่อย่างสร้างสรรค์

Fact and Figure _แผนที่ : นวัตกรรมอายุ 2,000 ปีที่ยังคงใช้ได้ดีในปัจจุบัน

Creative Business _บุก 2 “สวนทุเรียน” เผยเคล็ดลับความอร่อยของราชาแห่งผลไม้

How To _4 เทคนิคใช้ Google Maps ให้ฉลาดสุด ๆ

Creative Place _Farming in New Zealand: คือฟาร์มเขียว คือฟาร์มแอนด์

The Creative _Newness เมื่อความออริจินัลถูกเล่าด้วยวิธีการของคนรุ่นใหม่

Creative Solution _ข้อมูลทางภูมิศาสตร์รักษาธรรมชาติได้อย่างไร

6

8

10

11

12

18

20

23

24

28

34

บรรณาธิการที่ปรึกษา | อภิลิทธิ์ ไส้ลัดดูไกล บรรณาธิการฝ่ายวิชาการ | มนต์ดี ยงวิบูลย์ ที่ปรึกษา | เลขาชาติ ธรรมธีร์เสถียร บรรณาธิการบริหาร | พัชรินทร์ พัฒนานาบุญไพบุลย์
กองบรรณาธิการ | นคร เจียมเรืองจรัส เลขากองบรรณาธิการ | ณัฐชา ตะวันนาโชติ ศิลปกรรม | ชิดชน นินนาทนนท์ ประธานงานกองบรรณาธิการ | วรณัฐ ฤกษ์เกษตร
เว็บไซต์ | นพกร คนไฉ

จัดทำโดย | สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) (CEA)
1160 อาคารโปรชนนีแยกลาง ถนนเจริญกรุง แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร. 02 105 7400 แฟกซ์. 02 105 7450

ติดต่อลงโฆษณา : Commu.Dept@tcddc.or.th

จัดทำภายใต้โครงการ “Creative Thailand สร้างเศรษฐกิจไทยด้วยความคิดสร้างสรรค์” โดยสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) (CEA)
ซึ่งมีเป้าหมายในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และผลักดันการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย

ภาพปกโดย Andis Rea

อ่านนิตยสารฉบับออนไลน์และดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
www.creativethailand.org
Email: creativethailand@cea.or.th
Twitter: @Creative_TH
Facebook: Creative Thailand
Youtube: Creative Thailand Channel

อนุญาตให้ใช้ได้ตามสัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์
แสดงที่มา-ไม่ใช้เพื่อการค้า-อนุญาตแบบเดียวกัน 3.0 ประเทศไทย

ยังช่วยให้งานของหน่วยพยาบาล Primary Care Network (PCN) ในซัมเมอร์เซ็ท สหราชอาณาจักร สามารถกระจายวัคซีนให้ผู้ป่วย 200 คนได้ทันเวลา

เทรเวอร์ ฟอสเตอร์ (Trevor Foster) ผู้ช่วยผู้อำนวยการหน่วยสนับสนุนการดำเนินงานของเอ็นเอชเอส (NHS: National Health Service) และทีม GIS ได้ร่วมกันวางแผนการเดินทางจากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้าย ด้วยการนำข้อมูลอาคารและที่อยู่ของผู้ป่วย รวมถึงปัจจัยด้านเวลาที่ต้องใช้ตั้งแต่เริ่มกดกริ่งหน้าประตู การสนทนา การจัดยา และรอดูอาการอีก 15 นาที มาสร้างเป็นโมเดลเพื่อประมวลผลออกมาเป็นภาพเส้นทาง และเป้าหมายที่ตั้งของบ้านตลอดจนเวลาที่ใช้ในการเดินทาง เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถวางแผนการเดินทางที่น้อยที่สุดแต่ครอบคลุมผู้ป่วยได้มากที่สุด อีกทั้งยังแจ้งข้อมูลเพื่อนัดหมายล่วงหน้าได้อีกด้วย

นอกเหนือจากข้อมูลภูมิศาสตร์แล้ว แผนที่ยังทำหน้าที่ในการเล่าข้อมูลอื่น ๆ ที่ทำให้คนทั่วไปเข้ามาใช้ประโยชน์ได้ อย่างเช่นการริเริ่มของโทปี ทูคานอฟ (Topi Tjukanov) จาก GISPO บริษัทที่ปรึกษาด้าน GIS ในฟินแลนด์ ที่ใช้แฮชแท็ก 30DayMapChallenge ในทวิตเตอร์ เพื่อปลุกเร้านักสร้างสรรค์ให้ลุกขึ้นมาทำแผนที่ข้อมูลในหัวข้อใหม่ๆ ที่อาจจะเคยถูกซ่อนอยู่อย่างนี้ไม่ถึง เพราะชุมพลแห่งนี้ไม่มีที่ท้าวจะเหือดแห้งไปง่าย ๆ トラバドที่โลกกำลังถูกขับเคลื่อนไปด้วยข้อมูล เราจึงได้เห็นแผนที่แห่งความคิดที่ทยอยออกมาเปิดตัวให้เราได้รับรู้และประหลาดใจไปกับความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ พร้อมกับประโยชน์ที่ได้รับ CT

HIDDEN MAP

ความสงสัย การสังเกต และการแสวงหาโอกาสเป็นแรงผลักดันให้นักภูมิศาสตร์ออกเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ เพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับโลก สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่สัมพันธ์กับมนุษย์ และหนึ่งในผลลัพธ์จากความทุ่มเทเหล่านี้ นอกจากสมุดบันทึกอันทรงคุณค่า ก็ยังมี “แผนที่” ซึ่งเป็นเครื่องมือในการจัดการข้อมูลและการสื่อสารที่ทรงประสิทธิภาพที่เป็นรากฐานสำหรับปัจจุบัน

เมื่อวิทยาการก้าวหน้า เทคโนโลยีการจัดการข้อมูลที่เราเรียกว่า ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ หรือ GIS (Geography Information System) ซึ่งอาศัยการป้อนข้อมูลแผนที่ ภาพถ่ายดาวเทียม และระยะทาง เพื่อวิเคราะห์ผ่านโปรแกรมที่ให้ผลลัพธ์ด้วยความแม่นยำ ทำให้การมองและการมีปฏิสัมพันธ์กับโลกของเราเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง จากเดิมที่การสร้างและนำเครื่องมือนี้มาใช้ เกิดจากคนเพียงกลุ่มเดียวที่ได้รับโอกาสในการเดินทาง เป็นผู้กำหนดความรู้ของคนส่วนใหญ่ผ่านแผนที่ทำมือ มาสู่แผนที่ที่คนจากทั่วโลกสามารถเข้ามาค้นหาและมีส่วนร่วมในการรับรู้และใช้ข้อมูลเพื่อการแก้ปัญหา โดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด -19 ข้อมูลจำนวนผู้ติดเชื้อที่แสดงในแต่ละพื้นที่เพื่อการสื่อสารและวิเคราะห์นั้น นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันแล้ว การวางแผนข้อมูลเส้นทาง

มนทิณี ยงวิกุล
บรรณาธิการอำนวยการ

CGI ไม้กายสิทธิ์ของฉากเหนือจริง ในโลกภาพยนตร์

เรื่อง : พัชรินทร์ พัฒนานาบุญไพบุลย์

สถานที่ถ่ายทำนับเป็นสิ่งสำคัญลำดับต้น ๆ ในวงการภาพยนตร์มาเป็นเวลานาน หลายประเทศมีนโยบายสนับสนุนให้บรรดากองถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งในและนอกประเทศเดินทางเข้าไปยังโลเคชันที่ต้องการให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ เพื่อช่วยโปรโมตพื้นที่ให้เป็นที่ยุติและนำมาสู่ผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในภาพรวม

แต่เมื่อเกิดการระบาดของโควิด-19 วงการภาพยนตร์และการเดินทางของกองถ่ายในการไปยังโลเคชันต่าง ๆ หรือแม้แต่การรวมตัวกันของนักแสดงและทีมงานก็ถูกจำกัด ด้วยเหตุนี้ เทคโนโลยีในการสร้างภาพเสมือนด้วยคอมพิวเตอร์อย่าง CGI (Computer Generated Imagery) จึงกลับมาได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น เพราะทดแทนการเข้าไปยังพื้นที่ถ่ายทำจริงได้เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ทั้งยังสร้างภาพที่เหมือนกับจินตนาการได้อย่างไร้ขีดจำกัดและยังประหยัดต้นทุนมากกว่าด้วย

การพัฒนาเทคนิคด้าน CGI ก้าวล้ำขึ้นอย่างมากทั้งเอฟเฟกต์ด้านภาพและเสียง อีกทั้งการมาถึงของแพลตฟอร์มใหม่ ๆ เช่น สื่อออนไลน์และบริการสตรีมมิ่งที่ช่วยให้ผู้ชมเข้าถึงการรับชมภาพยนตร์ได้มากขึ้น ยิ่งทำให้ CGI กลายเป็นจุดศูนย์กลางในการนำเสนอภาพยนตร์ที่โดดเด่นเหนือจินตนาการและมีความหมายอย่างมากต่ออุตสาหกรรมภาพยนตร์

ย้อนกลับไปในปี 1950 ภาพยนตร์เรื่องแรกที่ใช้เทคนิค CGI คือ Vertigo (1958) ของผู้กำกับคนดังอย่างอัลเฟรด ฮิตช์ค็อก (Alfred Hitchcock) ที่มีการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างภาพแบบสองมิติเข้ามา หลังจากนั้น ภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์แอนิเมชันที่มีชื่อ A Computer Animated Hand โดยเอ็ดวิน แคตมูลล์ (Edwin Catmull) ผู้ร่วมก่อตั้ง Pixar และอดีตประธานของ Walt Disney Animation Studio ร่วมกับเฟร็ด ปาร์ก (Fred Parke) ก็ออกฉายในปี 1972 และเป็นครั้งแรกที่ผู้ชมได้เห็นภาพคอมพิวเตอร์กราฟิกแบบ 3 มิติโดยการทำงานของ CGI ตลอดทั้งเรื่อง

เทคโนโลยี CGI ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ จากบรรดาคอหนัง เพราะไม่เพียงอำนวยความสะดวกให้กับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในการสร้างภาพได้สุดล้ำจินตนาการ แต่ยังมีขอบประสมการณ์ใหม่ให้กับผู้ชม โดยเฉพาะภาพยนตร์ในยุคหลังที่มีการใช้ CGI อย่างเต็มรูปแบบ เช่น Toy Story, Final

Fantasy: The Spirits Within, The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring, Avatar, Jurassic Park, The Avengers หรือ Up เมื่อบวกกับสถานการณ์โรคระบาด ก็ยิ่งทำให้การใช้ CGI เข้าช่วย สามารถลดความเสี่ยงในการติดเชื้อและทำให้กองถ่ายสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ดี แม้เทคโนโลยี CGI จะกวาดล้างในฐานตัวเร่งให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์นั้นมีพัฒนาการด้านการเล่าเรื่องและเข้าถึงความต้องการของผู้ชมยุคใหม่ อย่างที่ซีรีส์เรื่องใหม่ของชงจุงกิ Vincenzo ได้ฉายภาพให้เห็นตัวเอกของเรื่องกำลังไล่ล่าอยู่ในไร่ของชนบทอิตาลีได้อย่างสมจริงโดยที่ทีมงานทั้งหมดไม่เคยแม้แต่ก้าวเท้าเข้าไปในอิตาลีเลย แต่การทดแทนการถ่ายทำจริงด้วยโลเคชันจำลอง ก็อาจส่งผลไม่สู้ดีนักต่อสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่งดงามทั่วโลกที่กำลังถูกมองข้าม จนอาจทำให้พื้นที่ขาดรายได้หรือขาดการดูแล

หากเทคโนโลยี CGI สามารถพัฒนาให้เข้าเป็นส่วนเสริมในการปรับให้ภูมิทัศน์ที่ปรากฏในภาพยนตร์อย่างลงตัวระหว่างการถ่ายทำในสถานที่จริงกับเทคนิคจากคอมพิวเตอร์ เช่นที่เราเห็นจากซีรีส์ดราม่าสุดระทึกเรื่อง Alice in Borderland ซึ่งสถานที่ถ่ายทำหลายแห่งนั้นเป็นสถานที่จริง ผลสานกับสถานที่ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ด้วยเทคนิคพิเศษ เช่น ฉากสี่แยกขี้นุยาที่ปกติเต็มไปด้วยผู้คนและถ่ายทำได้ยากนั้น ก็ถูกจำลองขึ้นใหม่ที่เมืองอาซึคาเงะ จังหวัดโทะชิจึ ด้วยเทคนิค CGI หรือภาพท็องถนนในโตเกียวบางส่วนก็ถูกถ่ายทำในโกเบและโยโกฮาม่าทดแทน สิ่งเหล่านี้ก็น่าจะช่วยสร้างจุดสมดุลใหม่ในการใช้ประโยชน์จากสถานที่ถ่ายทำจริงและเทคนิค CGI ที่ผู้ได้รับประโยชน์สูงสุดอาจไม่ใช่ใครที่โหน แต่คือเหล่าผู้ชมที่จะได้เปิดโลกแห่งความบันเทิงด้วยภาพที่สวยงามและสมจริงมากที่สุดนั่นเอง

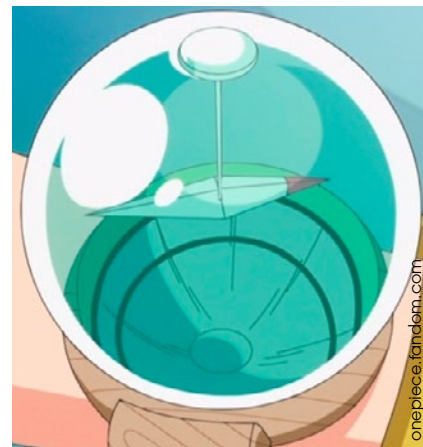
ที่มา : บทความ "Computer Generated Imagery (Cgi): The Magic Wand Of Cinema Industry" (20 พฤศจิกายน 2020) โดย Adilin Beatrice จาก analyticsinsight.net / บทความ "How Has CGI Changed The Film Industry?" จาก skeptikai.com / บทความ "The future of film production may look more animated than before the pandemic" (22 กรกฎาคม 2020) โดย Bob Strauss จาก datebook.sfschronicle.com / บทความ "Visit These 17 Japan Locations for an Alice in Borderland Pilgrimage" (11 มกราคม 2021) จาก blog.govoyage.com / บทความ "How the Vincenzo Team Pulled Off Those Scenes in Italy" (17 มีนาคม 2021) โดย Mia Rodriguez จาก spot.ph

เตรียมเขมือบให้พร้อม ล่องเรือไปหาสมบัติ ในโลก "วันพีซ"

เรื่อง : วนบุษย์ ยูฟเกษตร

"สมบัติของจันรึ ถ้าอยากได้ก็เอาไปเลยหาให้เจอสิ ฉันทิ้งทุกอย่างทุกอย่างบนโลกนี้ไว้ที่นี่" คำพูดสุดท้ายก่อนโดนประหารของโกล ดี. โรเจอร์ (Gol D. Roger) ราชาแห่งโจรสลัดจากกลุ่มโกลดีโรเจอร์ในโลกของวันพีซ (One Piece) มั่งจะอันเลื่องชื่อระดับโลกจากปลายปากกาของ เออิจิโร โอดะ (Eiichiro Oda)

สีสันเสียงของโกลดีโรเจอร์ในฉากแรกของเรื่อง เหล่าโจรสลัดต่างก็มุ่งหน้าเข้าสู่แกรนด์ไลน์ (Grand Line) นานนับหลักตลอดทั้งเรื่อง

เพื่อตามล่าหาขุมสมบัติ “วันพีซ” โดยจากผืนน้ำปกติดต้องเดินเรือผ่านทาง ริเวิร์ส เมาน์เทน (Reverse Mountain) เท่านั้น เพื่อเข้าสู่ครั้งแรกของ แกรนด์ไลน์ เรียกว่า พาราไดซ์ (Paradise) ที่นี้ทำหน้าที่เหมือนเป็นจุดตัด 4 แยกของน้ำที่มาจากทุกทิศ

สิ่งที่แบ่งแยกผืนน้ำในโลกวันพีซ คือ เรดไลน์ (Red Line) ผืนทวีป เส้นยาวหนึ่งเดียวที่เป็นเส้นเมริเดียนแรก และแกรนด์ไลน์ (Grand Line) ที่พาดผ่านเส้นศูนย์สูตรรอบโลก สองเส้นนี้แยกน่านน้ำออกเป็น 4 ส่วนตาม ทิศทางของหลักภูมิศาสตร์จริง คือ อีสต์บลู (East Blue) เวสต์บลู (West Blue) เซาธ์บลู (South Blue) และนอร์ทบลู (North Blue)

เรือลำใดที่ข้ามไปยังแกรนด์ไลน์แล้วจะไม่สามารถใช้เข็มทิศแบบปกติ นำทางในท้องทะเลแห่งนี้ได้ เพราะคลื่นแม่เหล็กของแต่ละเกาะแตกต่างกัน จึงต้องใช้เข็มทิศพิเศษที่เรียกว่า “ล็อกโพส (Log Pose)” โดยเข็มทิศนี้จะนำทางไปยังหมู่เกาะต่าง ๆ โดยล็อกแต่ละเกาะตามเส้นทางจาก 1 ใน 7 ที่เหล่าโจรสลัดได้เลือกผจญภัยตั้งแต่แรกหลังจากเข้าสู่แกรนด์ไลน์

ไม่ว่าจะเริ่มเดินทางจากเส้นทางไหนก็ตาม แม่เหล็กก็จะทำการดึงดูด เชื่อมกันจนกลายเป็นเส้นทางเดียว จนไปสู่จุดหมายสุดท้ายเดียวกัน คือ ลาฟเทล (Laugh Tale) ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของแกรนด์ไลน์ที่โจรสลัดทั้งหลายต่างเฝ้ามอง

นอกจากแผนที่ในโลกวันพีซที่บรรดาแฟน ๆ พยายามมาร์กจุดแล้ว ยังมีเหตุการณ์ในโลกจริงที่คล้ายกับเรื่องราวในวันพีซด้วย เช่น ตอนขึ้นเกาะ แห่งท้องฟ้าผ่านน็อคอัพสตรีม (Knock Up Stream) เป็นปรากฏการณ์กระแสน้ำ แรงดันสูงที่พุ่งจากทะเลขึ้นไปสู่ท้องฟ้า ลักษณะคล้ายกับน้ำคนเล่นน้ำ (Waterspout) เกิดจากถ้าได้น้ำขนาดยักษ์ถูกอัดแก๊ส เมื่อถูกอัดจนแรงดัน สูงเข้าจึงแตกขึ้นมาแล้วกลายเป็นกระแสน้ำวนพุ่งขึ้นสู่ด้านบน และจะเกิดขึ้น เพียงชั่วเวลาเท่านั้นก่อนจะสลายไป ซึ่งคล้ายกับปรากฏการณ์น้ำพุร้อนไกเซอร์ (Geyser) ที่เกิดจากความร้อนและแรงดันสูงใกล้กับภูเขาไฟในโลกจริง

แม้ว่าการเดินทางของโจรสลัดกลุ่มหมวกฟางจะยังไม่สิ้นสุดในเร็ว ๆ นี้ แต่ผู้เขียนก็ได้สร้างโลกแห่งผืนน้ำและการเดินเรือเสมือนจากจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์อันมีพื้นฐานความรู้ทางภูมิศาสตร์ที่ถูกนำมาปรับใช้ จนสร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำจากปลายปากกา แถมยังทำให้แฟน ๆ อื่น ด้วยการพยายามนึกภาพตามและทำความเข้าใจโลกของวันพีซที่อาจเป็น ประโยชน์ในการทำความเข้าใจโลกของเราได้ด้วยเช่นกัน

ที่มา : onepiece.fandom.com

วัดขนาดที่ดินง่าย ๆ ไม่ต้องพึ่งรังวัด

เรื่อง : นพพร คนไฉ

ถ้าหากอยากรู้ว่าที่ดินของเรามีขนาดเท่าใดในตอนนี้ เราอาจจะไม่ต้องติดต่อ กรมที่ดินให้มารังวัดให้ยุ่งยากอีกต่อไปด้วย เพราะแอปพลิเคชัน Ling ที่พัฒนาขึ้นโดยคนไทยนี้ จะช่วยให้เราไม่ต้องเสียเวลาออกไปวัดขนาดที่ดิน ในสถานที่จริง อีกทั้งยังให้ข้อมูลที่ถูกต้องและหลากหลายอีกต่างหาก

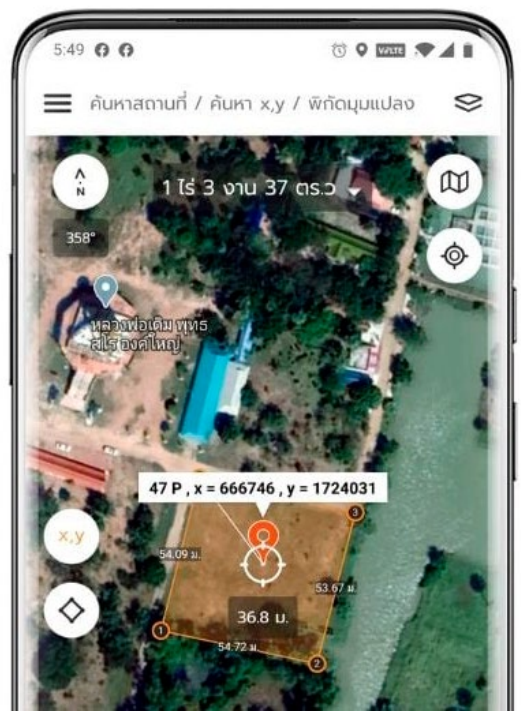
แอปฯ ที่ว่านี้เกิดขึ้นโดย นำพล เลปวิทย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิสารสนเทศ หรือ Geographic Information System (GIS) ผู้พัฒนาแอปฯ ที่ได้รวบรวม

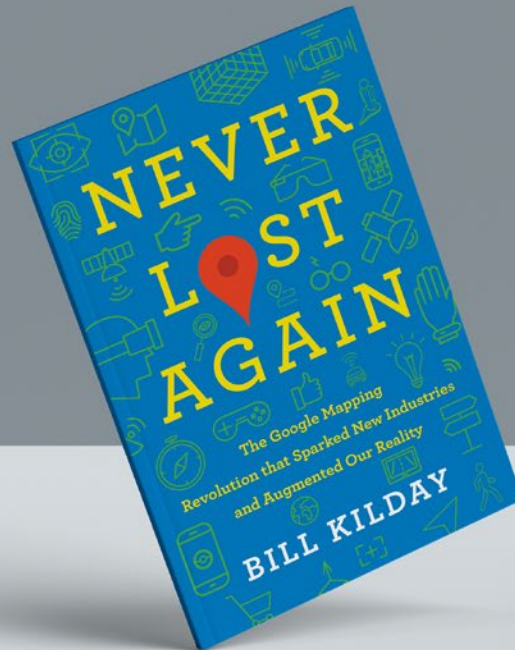
การเก็บข้อมูลด้านภูมิศาสตร์และภาพถ่ายดาวเทียม เพื่อต่อยอดแอปพลิเคชัน ด้านแผนที่อย่าง Google Maps ให้เป็นเครื่องมือที่ใช้จัดการพื้นที่ในประเทศไทย กว่า 5 แสน ตร. กม. โดยทำให้เป็นฐานข้อมูลกลางที่ทุกคนสามารถเข้ามา ใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องอาศัยความรู้เฉพาะทาง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ที่ทำงาน เกี่ยวข้องกับธุรกิจการเกษตร อสังหาริมทรัพย์ หรือการทำกิจกรรมกลางแจ้ง

ฟังก์ชันหลัก ๆ ของแอปฯ คือการวัดพื้นที่ที่ต้องการด้วยการลากจุดรอบ ที่ดิน ระบบจะแสดงขนาดพื้นที่และค่าพิกัดให้เรานับที่กิโลได้ใช้งาน นอกจากนี้ ยังมีฟังก์ชันสำหรับการทำงานร่วมกันเพื่อให้เจ้าของที่ดินแต่ละคนเข้ามา แก้ไขข้อมูลและแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินแปลงอื่น ๆ ให้สมาชิกทุกคนมองเห็น ร่วมกัน และนอกจากการวัดขนาดของพื้นที่แล้ว แอปฯ Ling ยังสามารถ คำนวณปริมาตรดินในกรณีที่เราต้องการขุดหรือถมดินเพื่อให้เราเห็นความ จุของสระและจำนวนดินที่ต้องการขนย้ายได้อย่างแม่นยำ ตลอดจนช่วยวัดค่า ความสูงจากน้ำทะเลเพื่อคำนวณการลำเลียงน้ำจากที่สูง พร้อมบริการภาพถ่าย คุณภาพสูงจากโดรน และระบบการจัดการข้อมูลสำหรับผู้ที่ทำงานด้านแผนที่ GIS เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและเก็บข้อมูลสำหรับอนาคต

ความสะดวกของแอปฯ นี้ จึงเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรที่ต้องการรู้ ขนาดที่ดินถูกต้องของที่ดินเพื่อประโยชน์ในการจัดการพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนจ้างแรงงาน วางแผนการเพาะปลูก และยังแชร์ข้อมูลไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดูได้อย่างรวดเร็ว ล่าสุดผู้พัฒนาแอปฯ ยังได้เพิ่มฟังก์ชันสำหรับ เกษตรกรด้วยการแสดงราคาโค-กระบือในตลาดทั่วประเทศตลอด 24 ชม. โดยร่วมมือกับกรมปศุสัตว์ และฟังก์ชัน “โคก หนอง นา” ที่ช่วยคำนวณ สัดส่วนของพื้นที่และแสดงภาพรวมของพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ พร้อมแนบแปลน ที่ดินลงไปบนแผนที่ เพื่อฉายภาพโครงการที่กำลังจะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนด้วย

ที่มา : lingmaps.com / facebook.com/TodayMap / บทความ "BTIMES: 'LING' แอปพลิเคชัน วัดแปลงที่ดินเพื่อคนยุคดิจิทัล" โดย BTIMES จาก misterban.com

FEATURED BOOK

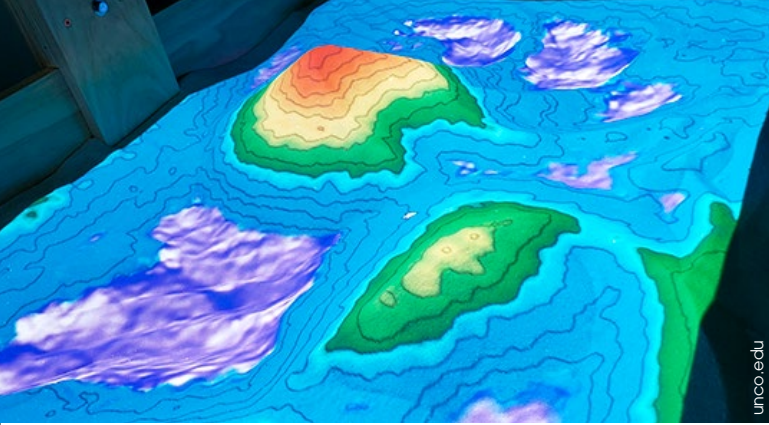
Never Lost Again: The Google Mapping Revolution That Sparked New Industries and Augmented Our Reality

โดย Bill Kilday

หากมีใครมาบอกเราว่าผู้คนในเจเนอเรชันของเราจะเป็นกลุ่มสุดท้ายที่รู้จักกับ “การหลงทาง” ก็อาจไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกนัก เพราะหนังสือ *Never Lost Again* นี้ เป็นเหมือนกับไดอารี่เล่มหนึ่งที่จดบันทึกวิวัฒนาการของเทคโนโลยีในการทำแผนที่ และเรื่องราวการต่อสู้ดิ้นรนของ Keyhole บริษัทสตาร์ทอัพที่เป็นผู้เริ่มต้นสร้างเครื่องมือที่ชื่อ Earth Viewer ซึ่งเกือบจะจะไม่รอดในช่วงแรก แต่หลังจากที่หน่วยงาน CIA นำผลิตภัณฑ์จากพวกเขาไปใช้สำหรับเหตุการณ์สงครามในอิรักจนมีชื่อเสียง และได้ไปเข้าตาของ Google ที่ให้ความสนใจและเข้ามาซื้อบริษัท Keyhole ไป ก่อนจะปรับเปลี่ยนต่อยอดและพัฒนาซอฟต์แวร์จนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีชื่อว่า Google Maps และ Google Earth ที่เรากำลังใช้อยู่ในปัจจุบัน

การมาถึงของ Google Maps ไม่เพียงแต่เปลี่ยนมุมมองของเราที่มีต่อโลกและเปลี่ยนวิธีที่เราค้นหาเส้นทางต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แต่มันยังจุดประกายความคิดให้เกิดธุรกิจและอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นแอปพลิเคชันเรียกรถโดยสารสาธารณะอย่าง Uber ที่ใช้การระบุตำแหน่งเพื่อค้นหาที่อยู่ของผู้ใช้งานและจุดหมายปลายทางที่ต้องการได้อย่างแม่นยำ หรือเกมมือถือ Pokémon GO ที่ใช้การระบุตำแหน่งบนแผนที่ผสานเข้ากับเทคโนโลยี AR: Augmented Reality โดยผู้เล่นต้องเดินทางไปตามสถานที่จริงเพื่อจับโปเกมอน ทำให้เกิดความสนุกในรูปแบบใหม่ขึ้นมาแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน จนได้รับกระแสมหาความนิยมอย่างต่อเนื่องและสามารถสร้างรายได้อย่างมหาศาลมาจนถึงปัจจุบัน

การเกิดขึ้นของ Google Maps ยังทำให้เราได้ตระหนักว่า เทคโนโลยีสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้ชีวิตของเราไปมากขนาดไหน นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าโลกทัศน์ของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากอันเป็นผลมาจากวิสัยทัศน์ จินตนาการ และความพยายามอย่างมหาศาลในการสร้างแผนที่ที่จริงจัง ๆ ขึ้นมา และอาจเป็นเครื่องที่ยืนยันสมมติฐานที่ว่า หลังจากนั้นไปคงไม่มีใครต้องเผชิญกับปัญหาในการหลงทางเหมือนกับผู้คนเมื่อหลายชั่วอายุคนที่เป็นอย่างก่อนหน้านี้ สมกับชื่อหนังสือที่บอกเราว่าเราจะไม่หลงทางอีกต่อไป หรือ Never Lost Again นั่นเอง

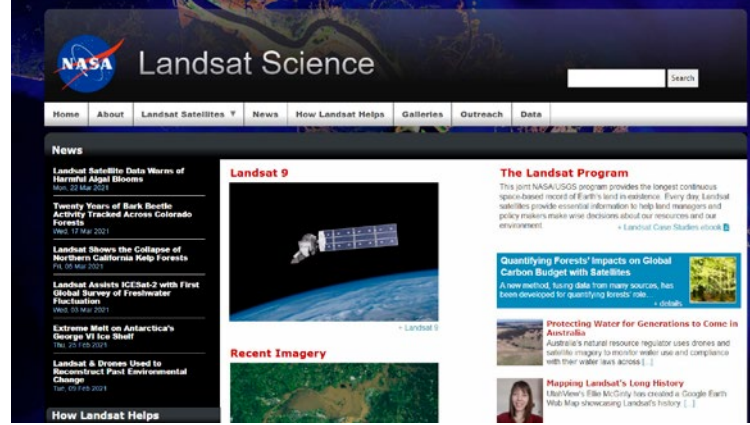

RESEARCH PAPER

Augmented Reality (AR) Sandbox: 3-Dimensional Media to Learn Topographic Maps

โดย Dian Septi Nur Afifah, Muhammad Ilman Nafi'an, Tri Linggo Wati, Novia Ariyanti และ Sutopo

แทบปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้งานกันอย่างแพร่หลายทั้งในด้านของการสื่อสาร อุตสาหกรรม หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกันจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเครื่องมือที่มีชื่อว่า "Augmented Reality (AR) Sandbox" หรือเทคโนโลยีเสมือนจริงที่ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้โดยการนำเสนอแผนที่และพื้นผิวของภูมิประเทศให้ออกมาอยู่ในรูปแบบ 3 มิติ โดยติดตั้งกล้องสำหรับจับการเคลื่อนไหวที่จะฉายภาพจำลองเหนือศีรษะลงบนกระเบื้องทราย ผ่านการป้อนข้อมูลลงในระบบคอมพิวเตอร์ เมื่อมีการปรับความสูงชันของทรายในกระเบ การแสดงผลภาพจำลองภูมิประเทศและเส้นชั้นความสูงก็จะเปลี่ยนตามไปด้วยอย่างสมจริง เครื่องมือ AR Sandbox จึงนับได้ว่าเป็นหนึ่งในนวัตกรรมที่น่าสนใจและสามารถพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปใช้เป็นสื่อสำหรับการเรียนรู้เรื่องภูมิประเทศแบบ 3 มิติในสถานศึกษาและวงการภูมิศาสตร์ได้ในอนาคต

WEBSITE

Landsat Science

โดย NASA and the U.S. Geological Survey

Landsat เป็นชื่อของชุดดาวเทียมสำรวจทรัพยากรธรรมชาติของสหรัฐอเมริกา ที่ขึ้นสู่วงโคจรเพื่อบันทึกภาพถ่ายของพื้นผิวโลกและเผยแพร่มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาวิจัยในหลาย ๆ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก เช่น การช่วยระบุตำแหน่งและประเมินอัตราของการตัดไม้ทำลายป่าที่เพิ่มขึ้น เพื่อใช้คำนวณผลกระทบของภาวะโลกร้อน หรือการใช้ข้อมูลจากภาพถ่ายพื้นที่บริเวณขั้วโลกมาช่วยในการวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของน้ำ อัตราการลดลงของปริมาณน้ำแข็งที่จะส่งผลกระทบต่อจำนวนของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าว ขณะนี้นักวิทยาศาสตร์ก็มีการใช้ภาพถ่ายจากดาวเทียมในการติดตามปรากฏการณ์และภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลก ทั้งเหตุแผ่นดินไหว อัคคีภัยจากไฟป่า หรือพายุถล่ม ซึ่งนอกจากจะช่วยประเมินผลความเสียหายที่ได้รับแล้ว ก็ยังใช้เพื่อการวางแผนบรรเทาภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อีกด้วย

BOOK

Cartographics: Designing The Modern Map

โดย Sendpoints Publishing Co., Ltd.

แผนที่ อาจถูกมองว่าเป็นเพียงเครื่องมือชิ้นหนึ่งที่ไขบอกข้อมูลทางภูมิศาสตร์เท่านั้น แต่แท้จริงแล้ว เราสามารถนำการออกแบบกราฟิกและเทคนิคต่าง ๆ มาประยุกต์เพื่อใช้สื่อสารในประเด็นที่น่าสนใจได้อีกมากมาย ทั้งในแง่ของสถิติ พฤติกรรมของมนุษย์ หรือความแตกต่างในมิติอื่น ๆ อย่างเช่น "Food Map" ผลงานสร้างสรรค์ที่ได้หยิบอาหารหรือวัตถุดิบที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของท้องถิ่นมาจัดเรียงให้อยู่ในรูปร่างพื้นที่ของแต่ละประเทศ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวความแตกต่างที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมการกินที่แตกต่างกันของแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีผลงานการออกแบบแผนที่ด้วยไอเดียแปลกใหม่จากทั่วโลกให้ได้ศึกษาเพิ่มเติม หากใครกำลังมองหาแรงบันดาลใจใหม่ ๆ หนังสือเล่มนี้จะสามารถช่วยคุณได้อย่างแน่นอน

MDIC : นวัตกรรมและวัสดุ

Paper
is an art
itself.

THE SECRET OF PAPER ความลับของกระดาษ

เรื่อง : มนต์ภา พานิชเกรียงไกร

รู้หรือไม่ว่า “กระดาษ” ซ่อนความลับไว้มากกว่าที่เห็น...

เพราะกระดาษคือหนึ่งในวัสดุคอมตะที่ไม่มีวันตาย ด้วยเสน่ห์เฉพาะตัวของกระดาษ ไม่ว่าจะเป็ในด้านของผิวสัมผัสที่มีความเฉพาะตัว กระบวนการผลิตอันละเอียดอ่อน รวมไปถึงการนำไปใช้งานที่หลากหลาย ในแทบทุกอุตสาหกรรม นี่เป็นเหตุผลเพียงส่วนหนึ่งว่า ทำไมกระดาษถึงเป็นวัสดุที่ยังคงได้รับความนิยมอยู่เสมอ

โดยทั่วไปกระดาษมีองค์ประกอบหลักร่วมกันคือ ‘เส้นใยเซลลูโลส’ (Cellulose) ซึ่งเป็นเส้นใยที่ได้จากธรรมชาติ เป็นตัวแปรหลักที่ทำให้เกิดเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของกระดาษ ทั้งด้านความแข็งแรง ความเรียบ การซึมผ่าน และความโปร่งแสง รวมไปถึงหลักการพื้นฐานของการผลิตกระดาษนั้น ไม่ว่าจะเป็นกระดาษทำมือหรือในเชิงอุตสาหกรรม ที่จะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) เตรียมเยื่อหรือเส้นใยที่ได้จากพืชที่กระจายในน้ำ 2) ขึ้นรูปเป็นแผ่นกรองน้ำออกแต่ให้เส้นใยมีความกระจายตัวสม่ำเสมอ 3) ทำให้แห้ง

ด้วยการใช้เส้นใยจากธรรมชาติ จึงทำให้กระดาษแต่ละท้องถิ่นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไปตามชนิดของพืชที่ถูกนำมาใช้ เช่น ไม้เนื้ออ่อนอย่างต้นสนจะมีเส้นใยที่มีขนาดยาวและลักษณะเรียวยาวมากกว่า จึงส่งผลให้มีความแข็งแรงมากกว่าเส้นใยสั้นที่ได้จากไม้เนื้อแข็งอย่างต้นยูคาลิปตัส แต่ถึงแม้ว่ากระดาษที่ผลิตด้วยเส้นใยที่มีขนาดสั้นจะไม่แข็งแรง แต่กลับให้ผิวหน้าที่มีความเรียบมากกว่าเส้นใยยาว และนี่คือเคล็ดลับแรกที่ช่างทำกระดาษได้ซ่อนไว้ในการใช้งานกระดาษแต่ละประเภท แต่ทว่านอกจาก

เรื่องของชนิดเส้นใยแล้ว กระดาษกลับซ่อนไปด้วยสิ่งต่าง ๆ อีกมากมาย แทบเรียกได้ว่าการผลิตกระดาษนั้นคล้ายกับการปรุงอาหารที่ต้องการความเอาใจใส่ในแทบทุกขั้นตอน ทั้งการคัดเลือกวัตถุดิบที่เหมาะสม อัตราส่วนที่ใช้ รวมไปถึงเทคนิคตั้งแต่การเตรียมเส้นใยจนถึงขั้นตอนการตากแห้งที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ

โดยเฉพาะประเภท “กระดาษทำมือ หรือ Handmade Paper” ที่ต้องใช้ทักษะและความละเอียดอ่อนของช่างฝีมือในกระบวนการผลิต จากกรรมวิธีที่ส่งต่อกันรุ่นสู่รุ่นภายในครอบครัว การเชื่อมโยงจิตวิญญาณเข้ากับกระดาษ ความงดงามที่เครื่องจักรไม่สามารถทดแทนได้ ร่วมกับการใช้ประโยชน์จากพืชพื้นถิ่น ส่งผลให้กระดาษที่ผลิตได้นอกจากจะสร้างมูลค่าเพิ่มแล้ว ยังมีคุณค่าต่อจิตใจทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้งานอีกด้วย ดังเช่นเรื่องราวในนิทรรศการ “PAPER BLOG: บันทึกที่ยังไม่สิ้นสุดของกระดาษทำมือ” ที่นำเสนอเรื่องราวของกระดาษทำมือและมุมมองของช่างกระดาษมากฝีมือทั้งสองท่านในพื้นที่ภาคเหนือของไทย ซึ่งเป็นภูมิภาคที่พร้อมด้วยพืชพรรณและลุ่มน้ำสายหลักที่ไหลพัดผ่านจากประเทศจีนและสหภาพเมียนมาร์ ที่นอกจากจะนำพาความอุดมสมบูรณ์แล้ว ก็ยังพัดพาวัฒนธรรมล้านนาเข้ามาหล่อหลอมเกิดเป็นวิถีชีวิต ความเชื่อ ประเพณี ในการใช้งานหัตถกรรมจากกระดาษทำมืออย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เช่น ร่มบ่อสร้าง โคมยี่เป็ง ตุ๊กล้านนา ด้วยความแข็งแรงเฉพาะตัวของเส้นใยจากพืชเฉพาะถิ่นอย่างต้นปอสา สนสามใบ ปอแก้ว ช่อย รวมไปถึงไม้ผสมผสานเข้ากับความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดเป็นผลงานศิลปะที่แสดงถึงอัตลักษณ์ในชุมชน

ภายในนิทรรศการจะเห็นถึงการปรับตัวของศิลปินในการประยุกต์ใช้เทคนิคดั้งเดิมบวกกับการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับกระดาษทำมือ ไม่ว่าจะเป็นการทดลองปรับอัตราส่วนเส้นใยที่ใช้ การผสมผสานวัสดุเหลือใช้ทางเกษตร โดยยังคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของกระดาษทำมือประจำภูมิภาคที่เต็มไปด้วยคุณค่าและความงดงาม อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการยกระดับกระดาษทำมือสัญชาติไทยสู่มาตรฐานสากล

ผู้ที่สนใจสามารถเข้าชมนิทรรศการ “PAPER BLOG: บันทึกที่ยังไม่สิ้นสุดของกระดาษทำมือ” ได้ในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม - 25 เมษายน 2564 ตั้งแต่เวลา 10:30 - 19:00 น. เปิดบริการวันอังคาร - วันอาทิตย์ (ปิดวันจันทร์) ที่ศูนย์นวัตกรรมด้านวัสดุและการออกแบบ ชั้น 2 และ Creative Space ชั้น 5, TCDC กรุงเทพฯ [CT](#)

สามารถสืบค้นและพบกับตัวอย่างนวัตกรรมวัสดุระดับโลกเพิ่มเติมได้ที่ชั้น 2 ห้อง Material & Design Innovation Center (MDIC), TCDC กรุงเทพฯ

ท่องโลกไปกับ “Old Maps & Prints” ร้านขายแผนที่เก่าที่บอกเล่าเรื่องราวมากกว่าถิ่นที่อยู่

เรื่องและภาพ : ทีมงาน Charoenkrung Creative District

ข้อปเข้าสู่เล็ก ๆ ริมถนนเจริญกรุง ที่ภายในร้านเต็มไปด้วยภาพแผนที่เก่าวางเรียงรายอยู่เต็มเครื่องไม้เครื่องมือถูกจัดวางอย่างเป็นระเบียบบนโต๊ะไม้ขนาดใหญ่ แผนที่เก่าอีกส่วนวางอยู่เหมือนกำลังจะถูกซ่อมแซม รอบ ๆ คือตู้ลิ้นชักไม้และชั้นวางที่จัดเก็บหนังสือเก่าไว้เป็นอย่างดี เหล่าภาพแผนที่ ภาพพิมพ์ และภาพถ่ายเก่าแก่ถูกแขวนไว้อย่างเป็นสัดส่วน...ที่นี่คือที่ตั้งของร้าน “Old Maps & Prints” ชื่อที่แสนจดจำง่ายและสื่อสารชัดเจนถึงธุรกิจที่ดำเนินอยู่

ก่อนหน้านั้น Old Maps & Prints ผ่างตัวกลับ ๆ อยู่บนศูนย์การค้าริเวอร์ ซิตี้ และเป็นที่ยึดกันดีภายในแวดวงนักสะสมชาวต่างชาติและคนไทย เพราะเป็นเพียงไม่กี่ร้านที่ขายภาพแผนที่ต้นฉบับดั้งเดิม เมื่อเวลาผ่านไป ตลาดและกลุ่มลูกค้าก็เปลี่ยนตาม การตัดสินใจย้ายออกมาจากห้างใหญ่สู่ร้านริมถนนกลับเป็นวิธีที่ดีที่ทำให้คนรุ่นใหม่ได้รู้จักและเข้าถึงเรื่องราวของเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ที่เป็นประวัติศาสตร์ผ่านแผนที่และสิ่งพิมพ์อายุมากกว่า 100 ปีซึ่งไม่ได้ให้เห็นกันบ่อยนัก

ยอร์ก โคเลอร์ (Joerg Kohler) ชาวเยอรมันเจ้าของร้าน มีความหลงรักในเรื่องราวของสิ่งพิมพ์สมัยก่อน โดยเฉพาะแผนที่ ภาพเก่า โปสเตอร์ และหนังสือ รวมไปถึงวัฒนธรรมของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การได้ร่ำเรียนมาโดยตรงทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ โบราณคดีและปรัชญา ขณะศึกษาอยู่ที่ประเทศเยอรมัน และ

ได้มีโอกาสเป็นอาสาสมัครที่แกลเลอรีแห่งหนึ่ง จึงทำให้ได้คลุกคลีและได้เห็นของสะสมเก่าแก่จนกลายเป็นจุดเริ่มต้นให้มีความสนใจเรื่องแผนที่และสิ่งพิมพ์โบราณ เพราะจุดกำเนิดของแผนที่เล่ม (Atlas) นั้นเริ่มต้นที่เยอรมัน รวมไปถึงองค์ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์สิ่งพิมพ์ของที่นี่ก็ถือว่าดีเยี่ยมอีกด้วย ยอร์กให้ความสนใจด้านนี้โดยตรงและมุ่งมั่นในการทำงานมากกว่า 40 ปี เมื่อบวกกับการได้มาท่องเที่ยวในแถบเอเชีย ก็ยิ่งทำให้รู้สึกตกหลุมรักในวัฒนธรรมของภูมิภาคแถบนี้โดยเฉพาะประเทศไทย จึงได้เริ่มต้นเปิดร้านที่รวบรวมแผนที่และสิ่งพิมพ์ที่บันทึกเรื่องราวในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาตั้งแต่ปี 1992 เกิดเป็นร้านขายแผนที่เก่าและเหล่าสิ่งพิมพ์จากในยุคที่โลกนี้ยังไม่มีเทคโนโลยีการพิมพ์แบบในปัจจุบันเก็บรักษาไว้ ของทุกชิ้นยังเป็นของแท้ที่เป็นต้นฉบับทั้งหมดซึ่งส่วนใหญ่ทำด้วยมือ นี่จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ภาพแผนที่เหล่านี้ นอกจากจะเป็นแผนที่ทางภูมิศาสตร์แล้ว ก็ยังเป็นส่วนหนึ่งของงานศิลปะ และส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์เช่นกัน

ภายใต้บรรยากาศที่เหมือนได้เข้าไปในห้องทำงานของนักภูมิศาสตร์หรือนักประวัติศาสตร์มือฉมัง การได้พบและพูดคุยกับเจ้าของร้านและผู้ดูแลร้านแสนใจดีที่คอยให้เกียรติความรู้ด้านประวัติศาสตร์และศิลปะที่ซุกซ่อนอยู่ในภาพแผนที่เก่า ตั้งแต่แผนที่เล่มฉบับจิวไปจนถึงแผนที่ขนาดใหญ่ที่ล้วนมีรายละเอียดขบย้อยย่น่า

ค้นหาและมีความเฉพาะตัว ทำให้ได้เห็นเอกลักษณ์ของสิ่งพิมพ์สมัยก่อนอย่างเช่น ลายเส้น การลงสี ตราสัญลักษณ์ ไอคอน และภาพประกอบเสริมที่ดูวาดลวดบนแผนที่ รายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่แต่งเติมลงบนแผนที่เหล่านี้จัดว่าเป็นเสน่ห์ของแผนที่เก่าเลยทีเดียว เพราะทำให้ได้สำรวจจินตนาการของคนวาดในสไตล์ของแต่ละคน นอกจากนี้ ยังมีเรื่องราวของวิวัฒนาการของการพิมพ์แผนที่และภาพวาดอย่างเรื่องวัสดุที่เริ่มพัฒนาจากการแกะสลักลงบนแผ่นไม้ (Woodcut) ก่อนจะพิมพ์ลงบนกระดาษที่ทำมาจากใยคณูขงหรือฝ้ายที่ใสภาพซึ่งค่อนข้างหายากและไม่ละเอียดถัดมาจะเป็นการแกะสลักลงบนแผ่นทองแดงและเหล็ก (Copper Plate) จึงทำให้ภาพมีความละเอียดมากยิ่งขึ้น หรือการแกะสลักบนหิน (Stone Plate) ที่ทำให้ภาพมีความละเอียดมากที่สุด

ยอร์กมองว่า การที่จะทำให้อุรกิจนี้อยู่ได้และเข้าถึงคนรุ่นใหม่ คือการทำให้นักกล้าที่จะเดินเข้ามาหาและกลับมาอีกครั้งเมื่อต้องการ เพราะเรื่องราวของแผนที่และสิ่งพิมพ์มีอะไรให้ค้นหาอีกมากมาย ในฐานะผู้เชี่ยวชาญการให้ความรู้คืออีกหนึ่งวิธีในการมัดใจผู้คนที่แวะมา การมีอยู่ของร้าน Old Maps & Prints จึงเป็นการเข้ามาช่วยเติมเต็มให้ย่านเจริญกรุงมีอีกหน่วยธุรกิจเล็ก ๆ ที่ทำหน้าที่แบ่งปันความรู้และเรื่องราวของประวัติศาสตร์ของแผนที่และสิ่งพิมพ์ที่อยู่นอกเหนือพิพิธภัณฑ์ CT

GEOGRAPHY

THE KNOWLEDGE BASE OF THE WORLD

สงสัย สัมผัส สำรวจ
เส้นทางสู่การจัดการพื้นที่อย่างสร้างสรรค์

เรื่อง : อ.ดร. เอกกมล วรรณเมธี

ในชีวิตประจำวันอันแสนธรรมดา สิ่งที่เราจะสร้างความรู้สึกรู้สึกตื่นตัวขึ้นมาได้บ้าง อาจเป็นความอยากรู้อยากเห็นในปรากฏการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นตรงหน้า และความอยากรู้อยากเห็นนี่เองที่เป็นแรงขับเคลื่อนซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อหาคำตอบให้กับความสงสัยนั้น ความอยากรู้อยากเห็นอาจเปลี่ยนเราให้กลายเป็นนักสืบมืออวมืดเพื่อเสาะหาเรื่องราวของผู้คนรอบตัว หรือกลายเป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้แสวงหาความจริงในธรรมชาติและโลกาจนเกิดเป็นความเข้าใจที่มากขึ้นเรื่อย ๆ

ความอยากรู้ของมนุษย์ ปฐมบทของภูมิศาสตร์

ต่อความอยากรู้ของมนุษย์พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วหลังจากบรรพบุรุษของเราสามารถเดินด้วยสองขาและใช้สายตาในการรับรู้แทนการดมกลิ่น เมื่อราว 4 ล้านปีก่อน สมอที่พัฒนาขึ้นอย่างมาก กระตุ้นความอยากรู้ในความเป็นไปของธรรมชาติ มนุษย์เริ่มสังเกตสภาพแวดล้อมรอบตัวจาก ความสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับแหล่งอาหารและพื้นที่ที่เหมาะสมในการดำรงชีวิต ชาวกรีกโบราณเป็น นักคิดและนักสังเกตชั้นเยี่ยม เพราะนอกจากจะ สังเกตสภาพธรรมชาติของแต่ละสถานที่จนสามารถ แต่งหนังสือและมหากาพย์เล่าเรื่องการผจญภัย ของมนุษย์และเหล่าทวยเทพในดินแดนต่าง ๆ รอบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและเอเชียกลางได้ อย่างน่าทึ่งแล้ว ประชาชนชาวกรีกยังสังเกต ตำแหน่งการขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ และดวงดาวบนท้องฟ้าในแต่ละวัน จนนำไปสู่ การกำหนดทิศ ตำแหน่งระยะทาง และสร้างแผนที่ เพื่อแสดงตำแหน่งสถานที่สำคัญ ตลอดจนแสดง รูปร่างของทวีปได้ค่อนข้างถูกต้อง

โดยชื่อที่มักถูกกล่าวถึงอยู่บ่อย ๆ ในฐานะ ผู้ที่เป็นบิดาของภูมิศาสตร์ก็คือ เอราทอสเทนีส (Eratosthenes) นักปราชญ์กรีกผู้ขนานนามความรู้ ด้านนี้ว่าเป็นการศึกษา “ภูมิศาสตร์” ที่แปล ความหมายตรงตัวว่า เป็นการเขียนพรรณนา (graphy) เกี่ยวกับโลก (geo) ซึ่งรวมถึง การอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้น เช่น สภาพอากาศ ฤดูกาล น้ำขึ้นน้ำลง และ

ความเป็นไปได้ในการอยู่อาศัยของมนุษย์ในส่วน ต่าง ๆ ของโลกอีกด้วย

การสังเกตและสำรวจ รากแก้วในการศึกษาภูมิศาสตร์

คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส (Christopher Columbus) นักเดินเรือชาวอิตาลีภายใต้การอุปถัมภ์ของ ราชสำนักสเปน ค้นพบเส้นทางเดินเรือข้ามมหาสมุทร แอตแลนติกสู่ทวีปอเมริกาได้สำเร็จเป็นคนแรก ในปี 1492 จากการสังเกตทิศทางการพัดของ ลมประจำบนพื้นผิวมหาสมุทร การค้นพบดังกล่าว เป็นการเปิดประตูเส้นทางการสำรวจโลกแก่คน กลุ่มต่าง ๆ ภายใต้อความมุ่งหวังเพื่อแย่งชิง ความเป็นใหญ่จากการครอบครองทรัพยากรและ ดินแดนใหม่ของโลก

องค์ความรู้จากการสำรวจสภาพแวดล้อม และความสนใจของผู้คนจากทุกมุมโลกนี้ ได้เสริม ความเข้มแข็งของสาขาวิชาท่ามกลางกระแส ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และได้เปลี่ยน จุดโฟกัสของภูมิศาสตร์จากการบรรยายพื้นที่ ให้กลายเป็นการศึกษาเหตุการณ์เฉพาะเรื่องที่มี การหยิบยืมองค์ความรู้และวิธีการจากศาสตร์ อื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสถิติ เข้ามาใช้เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือในการอธิบาย ปรากฏการณ์ที่พบ ทำให้การศึกษาทางภูมิศาสตร์ มีความโน้มเอียงไปในทางวิทยาศาสตร์มากขึ้น

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีเทคโนโลยี สมัยใหม่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ภูมิศาสตร์เปิดรับ เทคโนโลยีเหล่านี้ด้วยความยินดี เทคโนโลยี

สมัยใหม่ทำให้การสำรวจพื้นที่ทำได้โดยง่ายและ รวดเร็ว และยังสามารถเก็บข้อมูลรายละเอียด และความถูกต้องได้มากขึ้น ลดการทำงานของ มนุษย์ ทำให้เกิดการสำรวจในพื้นที่กว้างหรือ การสำรวจพื้นที่ที่มนุษย์แทบไม่เคยเข้าถึงได้ ในอดีต เช่น ใต้ท้องมหาสมุทรหรือขั้วโลก โดย เทคโนโลยีการสำรวจพื้นที่ในยุคปัจจุบันหลัก ๆ มีอยู่ 3 แบบ ได้แก่ ดาวเทียม อากาศยานไร้คน ขับหรือโดรน และการกำหนดตำแหน่งของโลก (Global Positioning System: GPS) ที่ช่วยให้เรา เข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงเปิดโอกาส ให้มนุษย์ได้แก้ปัญหาสภาพแวดล้อมโลกจาก การกระทำของตนเอง รวมถึงจัดการทรัพยากร และวิถีชีวิตอย่างสร้างสรรค์

มองโลกจากระยะไกล เพื่อการ “เห็น” ที่ชัดเจนกว่า ด้วยภาพถ่ายเทียม

มนุษย์ตระหนักได้ว่าตนเองนั้นตัวเล็กเกินกว่าที่ จะมองเห็นปรากฏการณ์ทั้งหมดบนพื้นโลกได้ จึง ต้องอาศัยการสำรวจจากระยะไกลเพื่อให้เห็น พื้นโลกได้จากมุมสูง ในปี 2020 มีดาวเทียมกว่า 2,600 ดวง กำลังทำหน้าที่อย่างขะมักเขม้นใน การสำรวจอวกาศ พื้นผิวโลก และการส่งสัญญาณ สื่อสาร ดาวเทียมเก็บข้อมูลลักษณะผิวโลกพอจะ เปรียบได้กับการมองเห็นของมนุษย์ มนุษย์มองเห็น สีของวัตถุจากการสะท้อนคลื่นแสงสีนั้น ๆ เข้าสู่ จอประสาทตาและให้สมองประมวลผล ขณะที่ ดาวเทียมก็มีเซ็นเซอร์ที่เปรียบเสมือนจอประสาทตา

ของมนุษย์คอยรับรังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่สะท้อนจากพื้นผิวโลก ทว่าเซ็นเซอร์ดาวเทียมสามารถรับช่วงคลื่นที่จอประสาทตาของมนุษย์ไม่สามารถรับได้ ทำให้ภาพดาวเทียมสามารถตรวจจับลักษณะของพื้นโลกในแบบที่สายตาของมนุษย์มองไม่เห็น เช่น อุณหภูมิของพื้นโลก หรือแร่ธาตุในดินบางชนิด อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากภาพดาวเทียมเป็นเพียงความเข้มการสะท้อนของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าแต่ละชนิดจากพื้นผิวโลกเท่านั้น จำเป็นต้องอาศัยการตีความจากมนุษย์หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยประมวลผลอีกทีหนึ่ง

ตามห้าง ๆ (อย่างห้วง ๆ) ติดตามดูการเปลี่ยนแปลงของการใช้พื้นที่บนโลก จากภาพดาวเทียม

ดาวเทียมถูกออกแบบให้โคจรรอบโลก เช่นเดียวกับดาวเคราะห์บริวาร ดังนั้นมันจึงโคจรกลับมายังตำแหน่งเดิมในช่วงเวลาที่กำหนด เช่น ทุก 16 วัน หรือ 26 วัน ทำให้สามารถถ่ายภาพ ณ ตำแหน่งเดิมซ้ำ ๆ ได้ ดาวเทียมบางดวงถูกออกแบบให้โคจรด้วยความเร็วเท่ากับการหมุนของโลก จึงเสมือนว่าดาวเทียมลอยค้างฟ้านิ่งอยู่กับที่ ดาวเทียมประเภทนี้จึงสามารถถ่ายภาพซ้ำด้วยความถี่ที่บ่อยกว่า ลักษณะเช่นนี้ทำให้เราสามารถตามดูการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง เช่น การขยายตัวของเมืองและการลดลงของพื้นที่ธรรมชาติ การบุกรุกป่าไม้ หรือการเผาไหม้ของพื้นที่ เป็นต้น

ในประเทศไทย การบุกรุกทำลายป่าเพื่อทำการเกษตรยังเป็นปัญหาที่แก้ไขไม่จบสิ้น ทำให้ K. Waiyasuri และคณะ ได้นำภาพดาวเทียม LANDSAT มาติดตามดูการบุกรุกป่าห้วยทับเสลา จังหวัดอุทัยธานี ระหว่างปี 1988 1997 และ 2007 ซึ่งผลการแปลภาพถ่ายดาวเทียมเปรียบเทียบกันแต่ละปีพบว่า พื้นที่ป่าลดลงจากเดิม 7% ในขณะที่พื้นที่เกษตรกรรมและหมู่บ้านเพิ่มขึ้น 10.5% และ 2% ตามลำดับ การคาดการณ์พื้นที่ป่าบุกรุกในอนาคตด้วยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์โดยใช้ข้อมูลจากภาพดาวเทียมพบว่า หากไม่มีมาตรการอนุรักษ์ ผืนป่าจะลดลงมากกว่าเดิมอีก 5% ในปี 2027 ป่าในพื้นที่ลุ่มใกล้แหล่งน้ำจะถูกเปลี่ยนให้เป็นเขตที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร นอกจากนี้ การรุกป่ายังมีทิศทางขยับเข้าใกล้เขตอุทยานแห่ง

ชาติห้วยขาแข้งมากขึ้นเรื่อย ๆ ผลลัพธ์จากการใช้ภาพถ่ายดาวเทียมนี้จึงนำไปสู่การวางแผนและมาตรการเพื่อการป้องกันการบุกรุกป่าที่มีประสิทธิภาพต่อไปได้

ภาพถ่ายดาวเทียมยังสามารถใช้ติดตามการฟื้นฟูของพื้นที่หลังจากเกิดภัยพิบัติ เช่น การศึกษาของ P. Kongapai และคณะ ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ในระยะยาวหลังเกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิที่หาดเขาหลัก จังหวัดกระบี่ การศึกษาใช้ภาพถ่ายดาวเทียม IKONOS และดาวเทียม THEOS (หรือที่รู้จักในชื่อ ดาวเทียมไทยโชติ) ที่สามารถจับรายละเอียดของพื้นโลกได้ด้วยความละเอียด 1 และ 15 เมตร ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบภาพดาวเทียมก่อน (2003) และหลังเกิดสึนามิ (2005) พบว่า สิ่งปลูกสร้างที่มีระยะห่างจากริมหาดไม่เกิน 225 เมตร ได้รับความเสียหายกว่า 85% ในขณะที่

พื้นที่ศึกษา : เขาหลัก จังหวัดพังงา ที่ได้รับความเสียหายจากคลื่นยักษ์สึนามิในปี 2004

ป่าชายหาดและป่าชายเลนโดยรอบกลับไม่ได้รับผลกระทบมากนัก ถัดมาอีก 3 ปี (2008) สันดอนทรายริมชายหาดเริ่มฟื้นตัว และอีก 5 ปี (2013) ชายหาดและสันดอนทรายมีพื้นที่มากกว่าเดิม ในขณะที่เมืองและสิ่งปลูกสร้างริมหาดเพิ่มขึ้นและกลับมาใกล้เคียงก่อนเกิดสึนามิ ความรู้จากงานนี้ช่วยในการตัดสินใจวางแผนฟื้นฟูพื้นที่และยังสามารถช่วยกำหนดการวางผัง ออกแบบพื้นที่ และกำหนดแนวป้องกันความเสียหายที่จะเกิดจากคลื่นสึนามิในอนาคตได้

เมืองในม่านหมอก (หรือควัน) ประเมินสถานการณ์ฝุ่นและหมอกควัน ด้วยภาพถ่ายดาวเทียม

เทคโนโลยีดาวเทียมถูกนำมาใช้เพื่อสำรวจและประเมินสถานการณ์ฝุ่น PM 2.5 ในวันที่มีฝุ่นปกคลุม และรบกวนสุขภาพของมนุษย์ เรามักจะมองเห็นท้องฟ้าหมอกมัวกว่าวันปกติ และภาพดาวเทียมในวันที่มีฝุ่นก็จะมีภาพร่ามัวไม่ชัดเจนเมื่อเทียบกับวันที่ไม่มีฝุ่นเช่นกัน ความร่ามัวของภาพเกิดจากการดูดกลืนหรือกระเจิงคลื่นแสงจากฝุ่นในอากาศ ทำให้เซ็นเซอร์ดาวเทียมตรวจจับรังสีสะท้อนกลับจากพื้นโลกได้น้อยลงกว่าที่ควรจะเป็น ความร่ามัวของภาพสามารถนำไปเทียบกับปริมาณฝุ่นจากการตรวจวัดจริง ทำให้สามารถแปลงการกระเจิงแสงในภาพดาวเทียมเป็นปริมาณฝุ่นที่แท้จริงได้ และการถ่ายภาพซ้ำ ณ ตำแหน่งเดิม (เช่น ทุก 7 วันหรือ 24 ชั่วโมง) ก็ช่วยให้ติดตามสถานการณ์ฝุ่นได้อย่างต่อเนื่อง

กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ประสบปัญหาหมอกควันสะสมจากกิจกรรมในเมืองเป็นเวลานานกว่า 30 ปี กลุ่มนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยดุ๊ก ประเทศสหรัฐอเมริกา จึงได้พัฒนาระบบตรวจวัดและรายงานความเข้มของฝุ่นในเมืองปักกิ่งแบบเรียลไทม์เพื่อระบุพื้นที่ฝุ่นเข้มข้นสูงสำหรับแจ้งเตือนประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทันท่วงที ระบบนี้ประกอบด้วยภาพถ่ายดาวเทียม MODIS ขององค์การนาซา สหรัฐอเมริกา เพื่อดูความร่ามัวของบรรยากาศในรายละเอียดสูง (3 กิโลเมตร) ควบคู่กับข้อมูลความหนาแน่นของต้นไม้ อุณหภูมิพื้นผิวซึ่งได้จากภาพถ่ายดาวเทียมเช่นกัน และใช้ข้อมูลสภาพอากาศภาคพื้น ได้แก่ ความชื้นและความเร็วลมร่วมด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อการสะสมฝุ่นทั้งสิ้น นอกจากนี้ ยังใช้เทคนิคตรวจจับ

facebook.com/aiangdrone

ลักษณะสิ่งปลูกสร้างในเมืองแบบอัตโนมัติจากภาพดาวเทียม เช่น ตึกสูง เส้นทางหลวง ที่มีผลต่อการถ่ายเทอากาศและฝุ่นสะสมเข้ามาประกอบด้วย เพื่อให้การประมาณค่าฝุ่นแต่ละส่วนของเมืองแม่นยำขึ้น ในการคาดการณ์ใช้หลักการเรียนรู้ของข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือ Machine Learning ด้วยภาพดาวเทียมของเมืองในวันที่มีฝุ่นปกคลุมกว่า 10,400 ภาพ ให้คอมพิวเตอร์เรียนรู้ความสัมพันธ์ของความเข้มฝุ่นกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผลการทดสอบกับภาพดาวเทียม 2,622 ภาพ พบว่ามีค่าความถูกต้องประมาณ 24% จากค่าฝุ่นที่วัดได้จริง แม้ความถูกต้องจะไม่สูงมาก แต่ก็ถือว่าสูงที่สุดสำหรับวิธีการในลักษณะนี้และกับข้อมูลรายละเอียดสูงเช่นนี้ และยังเป็นแนวทางการพัฒนาระบบต่อไปให้ใช้งานได้จริง และนำไปใช้กับพื้นที่อื่น ๆ ทั่วโลก

มองใกล้อีกนิดเพื่อความชัดเจนกับ HD ด้วยอากาศยานไร้คนขับหรือโดรน

ย้อนไปเมื่อ 6-7 ปีก่อน คนทั่วไปอาจไม่รู้จักรโดรนมากนัก แต่ในปัจจุบันใครก็สามารถเป็นเจ้าของโดรนได้ไม่ยาก โดรนพัฒนามาจากเครื่องบินขนาดเล็กที่มีคนขับสำหรับใช้ในภารกิจบินสำรวจทางทหาร เพื่อผลิตภาพถ่ายทางอากาศ (Aerial Photograph) อย่างไรก็ดี วิธีการบิน มุมกล้อง ความถี่ในการถ่ายภาพเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดและคำนวณไว้ล่วงหน้าได้ ดังนั้น จึงได้มีการคิดค้นระบบการบินและถ่ายภาพแบบอัตโนมัติจาก

การควบคุมการทำงานจากภาคพื้นดิน ทำให้เกิดอากาศยานไร้คนขับ (Unmanned Aerial Vehicle: UAV) หรือเรียกว่า ย่อ ๆ ว่าโดรนที่มีลักษณะคล้ายเครื่องบินบังคับ สามารถกำหนดการบินได้ตามต้องการ ทำให้การสำรวจพื้นที่กลายเป็นเรื่องง่ายยิ่งขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีมีราคาถูกลง โดรนบินสูงจากผิวโลกไม่มากนัก จึงเก็บข้อมูลบนพื้นโลกที่มีรายละเอียดชัดเจนกว่าภาพดาวเทียมที่ให้ข้อมูลความละเอียดเพียงระดับเมตรหรือกิโลเมตรเท่านั้น แม้ว่าทุกวันนี้ โดรนส่วนใหญ่จะถูกนำไปใช้ถ่ายภาพในกิจกรรมต่าง ๆ แต่ในอีกด้านหนึ่งก็มีการนำไปใช้สำรวจพื้นที่และประยุกต์ใช้ในหลากหลายมิติเช่นกัน

ก้าวสู่ยุคเกษตร 4.0 ด้วยข้อมูลจากโดรน

เกษตรกรรมอยู่กับคนไทยมาช้านาน โดรนสามารถพลิกโฉมทำการเกษตรแบบดั้งเดิมให้เข้าสู่ยุคเกษตร 4.0 ได้ โดยการนำมาใช้วางแผนการเพาะปลูก ติดตามการเติบโตพืช วิเคราะห์ปัญหาสุขภาพพืช รวมทั้งประเมินได้ว่าพืชจะให้ผลผลิตเท่าใด บริษัทผลิตอาหารขนาดใหญ่ในปัจจุบันทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทยต่างนำเอาเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ หรือ Smart Farming ซึ่งประกอบด้วยโดรนมาใช้ปลูกพืชอาหาร เพิ่มประสิทธิภาพการปลูก ไปจนถึงการันตีคุณภาพผลผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการและการแข่งขันในตลาดโลกได้

โดรนที่ใช้ในการเกษตรต่างจากโดรนในท้องตลาดทั่วไปอย่างไร - โดรนเพื่อการเกษตรนอกจากจะมีการติดตั้งกล้องถ่ายภาพเพื่อถ่ายรูปต้นพืชเช่นเดียวกับโดรนทั่วไปแล้ว ยังมีการติดตั้งเครื่องรับสัญญาณหลายช่วงคลื่น (Multispectral Bands) เพื่อดูความอุดมสมบูรณ์ของพืช พืชที่มีใบหนาแน่นและใบที่สมบูรณ์จะสะท้อนคลื่นอินฟราเรดได้ดี ดังนั้นจึงช่วยในการวิเคราะห์โรคพืชหรือการขาดน้ำของพืชในระหว่างการเติบโต โดรนเพื่อการเกษตรยังมีการติดตั้งเครื่องปล่อยคลื่นสัญญาณเลเซอร์ หรือรู้จักกันในชื่อเทคโนโลยี LIDAR ซึ่งเป็นคลื่นที่จะมีการสะท้อนกลับมายังเครื่องรับหลังจากตกกระทบกับพื้นผิวแล้ว ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มจุดจำนวนมหาศาลแสดงตำแหน่งพื้นผิวของวัตถุ สามารถนำมาประมวลผลขึ้นเป็นรูปร่างของวัตถุนั้น ๆ ได้ เทคโนโลยี LIDAR ในโดรน จึงสามารถสำรวจความสูงลำต้น ขนาดทรงพุ่ม รูปร่างของพืชแต่ละต้นได้อย่างแม่นยำ และหากมีการบินสำรวจซ้ำในแต่ละช่วงเวลา จะทำให้ทราบอัตราการเติบโต และระบุพื้นที่ในแปลงที่พืชโตช้ากว่ามาตรฐานได้ นอกจากนี้ โดรนยังสามารถใช้งานในการฉีดพ่นปุ๋ยและยามาแมลงให้ทั่วถึงทั้งแปลงหรือเฉพาะในตำแหน่งของแปลงที่มีปัญหาหรือเข้าถึงยากได้อีกด้วย การใช้โดรนในการปลูกพืชจึงช่วยให้ติดตามการเพาะปลูกได้อย่างแม่นยำ แก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด ช่วยลดต้นทุนการปลูกและดูแลรักษาแปลงในระยะยาว และช่วยเพิ่มผลผลิตจากการบำรุงรักษาแปลงได้อย่างแม่นยำ

แม้โดรนจะเป็นพระเอกที่ม้าขาวนำพาเกษตรกรเข้าสู่ยุค 4.0 ทว่าการใช้โดรนในปัจจุบันยังคงค่อนข้างจำกัดอยู่กับเกษตรกรรายใหญ่ เหตุผลหลักคงหนีไม่พ้นเรื่องความคุ้มทุนในนำไปใช้ของเกษตรกรรายย่อย ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์โดรนเพื่อการเกษตรของคนไทยภายใต้แบรนด์ “เจ้าเอี้ยง” (aiangdrone.com) ที่ออกแบบเพื่อนเน้นการใช้งาน

ในประเทศไทย มีฟังก์ชันการใช้งานเป็นภาษาไทย เพื่อให้เข้าถึงเกษตรกรไทยได้มากขึ้น และราคาไม่แพงเกินกว่าที่เกษตรกรรายย่อยจะสามารถเป็นเจ้าของได้

เก็บอดีตจากเทคโนโลยีปัจจุบัน เพื่อความภูมิใจในอนาคต

การใช้โดรนเพื่ออนุรักษ์โบราณสถาน
โบราณสถานเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงความรุ่งเรืองในอดีต เทคโนโลยีโดรนสามารถนำมาช่วยในการอนุรักษ์โบราณสถานให้คงสภาพเดิมเพื่อส่งต่อความภาคภูมิใจสู่คนรุ่นหลังได้ต่อไป ด้วยเทคโนโลยี LIDAR ที่ประกอบเข้ากับโดรนเพื่อเก็บข้อมูลความสูงต่ำของวัตถุบนพื้นโลกได้ในรายละเอียดสูง จึงทำให้มีการนำเอาเทคโนโลยีนี้ไปใช้ในการถ่ายภาพและสแกนเก็บรายละเอียดของลักษณะโบราณสถาน เพื่อให้เป็นฐานข้อมูลอ้างอิงในการบูรณะปฏิสังขรณ์ในอนาคต

สำหรับในประเทศไทย กลุ่มนักวิจัยจากสหสาขาวิชา นำทีมโดย รศ. ดร. นคร ภู่วโรดม ได้ทำการบูรณาการเทคโนโลยีการสำรวจ LIDAR ทั้งจากโดรนและเครื่องสแกนภาคพื้นดิน เพื่อสำรวจเก็บข้อมูล และสร้างภาพจำลองสามมิติของวัด

และเจดีย์โบราณต่าง ๆ ในจังหวัดอยุธยา แบบจำลองสามมิติเผยให้เห็นว่า เจดีย์หลายแห่งมีการเอียงตัวจากการทรุดตัวของพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก ซึ่งสายตามนุษย์ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ ภาพสามมิติยังช่วยให้ทำความเข้าใจโครงสร้างเชิงวิศวกรรมของโบราณสถานได้มากขึ้น เช่น กลไกการรับน้ำหนัก ระดับความมั่นคงของโบราณสถาน โดยการจำลองในคอมพิวเตอร์เพื่อดูโอกาสของความเสียหายในอนาคตที่อาจเกิดจากภัยธรรมชาติ หรือแรงกระทำที่ส่งผลต่อความมั่นคงของโบราณสถานที่ต่างกัน เทคโนโลยีโดรนในงานอนุรักษ์จึงถือเป็นการใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ในการผสมผสานข้ามศาสตร์ได้อย่างลงตัว

Where Are They At? ความคิดและอารมณ์ของผู้คนบนพื้นที่กับความเข้าใจมนุษย์ในยุคดิจิทัล

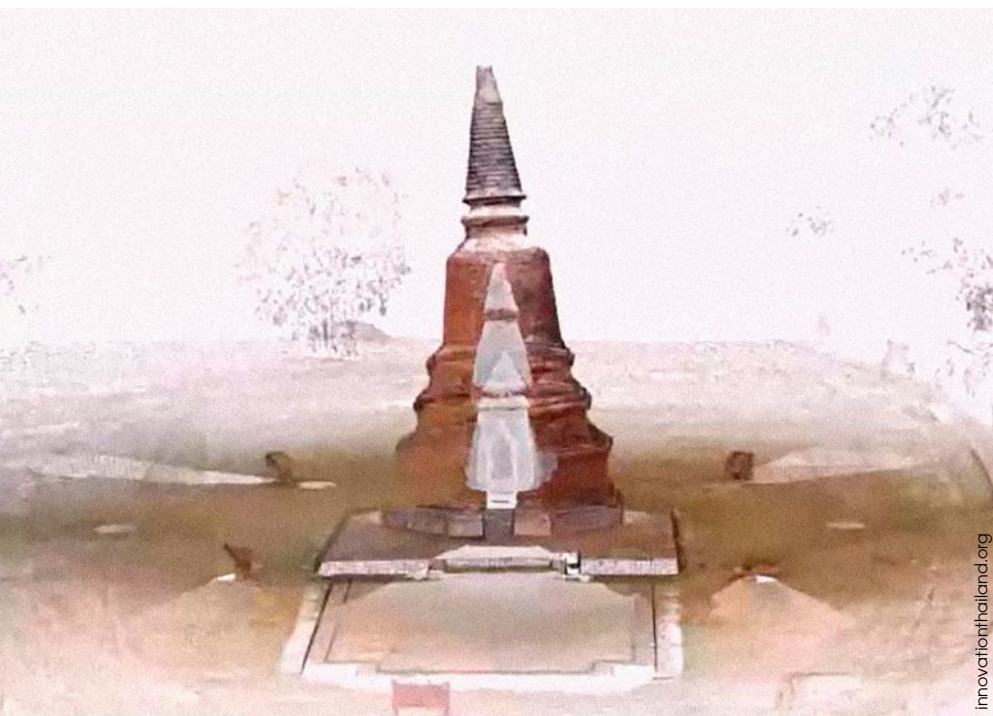
เทคโนโลยีการกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลก หรือ GPS กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตมนุษย์ในยุคปัจจุบันโดยที่เราไม่รู้ตัว เราทุกคนล้วนพก GPS ติดตัวจากการใช้สมาร์ตโฟนที่ฝังชิปรับสัญญาณดาวเทียม ทำให้สามารถระบุตำแหน่งที่อยู่ของตัวเองบนโลกได้ ผู้คนใช้ระบบ GPS ในการนำทาง

สู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ รวมถึงติดตามตำแหน่งของกันและกันผ่านการแชร์โลเคชันในสมาร์ตโฟน แต่เทคโนโลยี GPS ให้อะไรกับเรามากกว่าการระบุตำแหน่งและการนำทางหรือไม่

โซเชียลมีเดีย x GPS เครื่องมือการศึกษาการตลาดยุคใหม่

โซเชียลมีเดียเปรียบเสมือนเพื่อนคู่ใจของมนุษย์ในยุคดิจิทัล มนุษย์ใช้โซเชียลมีเดียทั้งเฟซบุ๊ก อินสตาแกรม และทวิตเตอร์ เป็นไดอารี่ฉบับบันทึกเหตุการณ์ที่อยู่ตรงหน้า แร่ความคิด อารมณ์ความรู้สึกของตนสู่สาธารณะ ข้อมูลเหล่านี้นำมาใช้ประโยชน์ได้หลายทาง เช่น ในด้านการตลาด ข้อมูลจากโซเชียลมีเดียทำให้เราเข้าใจอารมณ์ของกลุ่มลูกค้าที่เกิดขึ้นแบบเรียลไทม์ คำพูดหรือข้อความที่โพสต์ลงในโซเชียลมีเดียสามารถประเมินความพอใจของลูกค้า และยังช่วยคาดการณ์ว่าลูกค้าจะกลับมาใช้บริการซ้ำ หรือบอกต่อผู้อื่นหรือไม่และอย่างไร การใช้โซเชียลมีเดียผ่านสมาร์ตโฟนยังทำให้เราได้พิกัดตำแหน่งของสถานที่ที่ผู้คนเกิดอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ กัน ซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์ลักษณะของพื้นที่และกิจกรรมที่เกิดขึ้น ณ ตรงนั้นที่ส่งผลต่อความชอบหรือความพอใจของคนได้

S.B. Park และทีมนักวิจัยด้านภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ใช้ข้อมูลจากทวิตเตอร์ ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในสวนสนุก ดิสनीแลนด์ รัฐแคลิฟอร์เนีย ในการทวิตแต่ละครั้ง จะปรากฏข้อมูลพิกัดที่มีการโพสต์ข้อความด้วย จึงสามารถวิเคราะห์ความรู้สึกและอารมณ์ของผู้คนกับตำแหน่งของกิจกรรมต่าง ๆ ในดิสनीแลนด์ได้ การวิเคราะห์อารมณ์จากคำพูด (Sentiment Analysis) โดยดูจากหน่วยคำที่ใช้ในข้อความทวิตสามารถตีเป็นค่าอารมณ์เชิงบวกหรือลบ จนได้ผลคะแนนรวมอารมณ์ของข้อความออกมา ซึ่งผลการวิเคราะห์จากข้อมูลการทวิตใน 1 ปี พบว่า บริเวณที่ผู้เข้าชมมีอารมณ์เชิงบวกหนาแน่นมาก (Hotspot) มีอยู่ 4 ตำแหน่ง ได้แก่ ปราสาทเจ้าหญิงนิทราซึ่งเป็นไอคอนของสถานที่จุดเครื่องเล่นในธีมผจญภัยในส่วน Jungle Cruise แฟนตาซีแลนด์ และจัตุรัสทางเข้าด้านหน้าของดิสनीแลนด์ โดยผลการวิเคราะห์นี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้บริหารดิสनीในการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมและความชอบของลูกค้า

แผนที่ : นวัตกรรมอายุ 2,000 ปี ที่ยังคงใช้ได้ดีในปัจจุบัน

เรื่อง : ณัฐชา ตะวันนาโชติ

เมื่อพูดถึง “ภูมิศาสตร์” เครื่องมือหนึ่งที่โดดเด่นขึ้นมาก็คือ “แผนที่” เพราะนอกจากจะทำให้เราเห็นภาพและทำความเข้าใจข้อมูลเชิงพื้นที่ได้ดีขึ้นแล้ว แผนที่ยังเป็นนวัตกรรมอายุหลายพันปี¹ ที่ช่วยให้ผู้คนเข้าใจถึงความเป็นไปของโลกในแต่ละยุคสมัย เรียกได้ว่าเป็นเครื่องมือรุ่นบุกเบิกของ Data Visualization หรือเทคนิคการใช้ภาพเพื่อแสดงข้อมูลที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่ายและเป็นศาสตร์ที่ผู้คนในปัจจุบันหันมาให้ความสนใจมากขึ้นในวันที่โลกยุคใหม่โลดแล่นไปด้วยข้อมูลจำนวนมหาศาล

ตราบโตที่มนุษย์ยังคงดำเนินชีวิตโดยยึดโยงกับ “พื้นที่” แล้ว เรื่องราวของ “แผนที่” ก็จะถูกนำมาสร้างสรรค์และต่อยอดสู่ความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ได้อย่างไม่รู้จักจบ ทศวรรษนี้จะชวนไปสำรวจ 5 แผนที่สนุก ๆ ที่ทำอะไรได้มากกว่าแค่การบอกตำแหน่ง

ย้อนเวลาสำรวจโลกยุคไดโนเสาร์

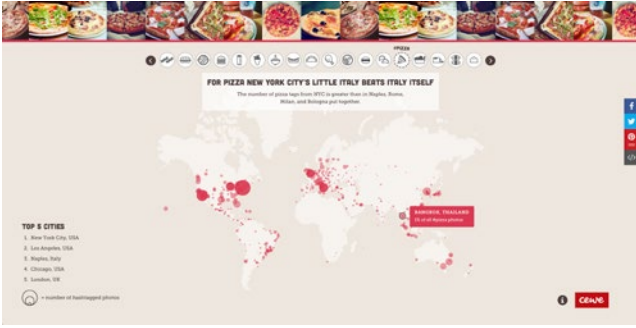
“กรุงเทพฯ เมื่อประมาณ 240 ล้านปีก่อนหน้าตาเป็นอย่างไร” แผนที่ Ancient Earth ที่ออกแบบโดยเจียน เว็บสเตอร์ (Ian Webster) มีคำตอบ Ancient Earth เป็นเว็บไซต์ที่จะพาทุกคนย้อนอดีตไปสำรวจการเคลื่อนตัวของแผ่นเปลือกโลก ตั้งแต่ก่อนยุคไดโนเสาร์จนถึงปัจจุบันในรูปแบบสามมิติ เหมือนได้นั่งไทม์แมชชีนย้อนเวลาที่สามารถเลือกสถานที่และช่วงเวลาได้ตามต้องการ (ย้อนเวลาไปได้ไกลที่สุดถึง 750 ล้านปี) และยังสามารถสำรวจโลกตามช่วงเวลาที่มีชีวิตประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลื้อยคลานตัวแรก ดอกไม้ดอกแรก หรือต้นหญ้าต้นแรก ถือกำเนิดและวิวัฒนาการขึ้นได้อีกด้วย

จังหวะหัวใจของชาวแมนฮัตตัน

คงจะดีถ้าเราสามารถรู้ได้อย่างละเอียดว่าในแต่ละช่วงเวลาของวัน ผู้คนในเมืองใช้ชีวิตกันที่ไหนบ้าง บริเวณไหนที่หนาแน่นเป็นพิเศษ และบริเวณไหนที่ควรได้รับการดูแลเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของคนในเมืองให้ดียิ่งขึ้น แผนที่ Manhattan Population Explorer เป็นแผนที่แบบอินเทอร์แอคทีฟที่พัฒนาและออกแบบโดย จัสติน ฟุง (Justin Fung) เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเดินทางเข้าออกของผู้คนในแมนฮัตตัน พื้นที่ที่ขึ้นชื่อว่าหนาแน่นที่สุดในนิวยอร์ก (พื้นที่ราว 59 ตารางกิโลเมตร ที่มีผู้อยู่อาศัยอยู่มากถึง 2 ล้านคน และผู้คนเดินทางเข้ามาทำงานในแต่ละสัปดาห์อีกราว 2 ล้านคน) ซึ่งเราสามารถเลือกดูการเปลี่ยนแปลงของการใช้พื้นที่ได้แบบรายชั่วโมงตลอดทั้งสัปดาห์ จึงเป็นประโยชน์อย่างมากต่อบรรดานักพัฒนาเมืองในด้านต่าง ๆ

¹ Imago Mundi หรือ แผนที่โลกของชาวบาบิโลนซึ่งเป็นแผนที่โลกที่เก่าแก่ที่สุดที่ถูกค้นพบ คาดว่าทำขึ้นตั้งแต่ 600 ปีก่อนคริสตกาล หรือราว 2,600 ปีที่แล้ว

เมืองที่ “อร่อย” ที่สุดในโลก

หลังจากที่แอปพลิเคชันยอดเยี่ยมอย่างอินสตาแกรมเปิดตัวไปเมื่อปี 2010 ฟังก์ชันที่ถูกนำมาใช้ประกอบกับการโพสต์ภาพสวย ๆ ก็คือการใส่แฮชแท็ก (#) ที่ต่อมากลายเป็นพฤติกรรมที่ผู้คนทั่วโลกนิยมทำ จนบริษัทรับพิมพ์ภาพถ่าย Photoworld จากประเทศอังกฤษ ผู้ดูแลโดยเจสซิกาสร้างแผนที่ The Food Capitals of Instagram ที่แสดงเมืองหลวงของอาหารเมนูต่าง ๆ จากการรวบรวมข้อมูลรูปภาพมากกว่า 100,000 รายการทั่วโลกผ่านแฮชแท็กบนอินสตาแกรม เช่น #bacon (เบคอน) #pizza (พิซซ่า) หรือ #sushi (ซูชิ) เพื่อให้เราเห็นว่าผู้คนในแต่ละพื้นที่ทั่วโลกนิยมกิน (และถ่ายภาพ) อาหารเมนูไหนมากที่สุด ซึ่งเมนูหนึ่งที่ขึ้นชื่อของชาวกรุงเทพฯ ผ่านแคมเปญนี้ก็คือ “ขนมมาการอง” ขนมสัญชาติฝรั่งเศสที่ชาวกรุงเทพฯ ยึดพื้นที่ไปกว่า 8.7% ของรูปภาพมาการองทั้งหมดในช่วงปี 2015

คนทั่วโลกเขาฟังอะไรกันอยู่นะ

ในยุคที่ผู้คนมีตัวเลือกในการฟังเพลงที่หลากหลาย เทคโนโลยีสตรีมมิ่งทำให้เราเลือกฟังเพลงได้ตามใจนึก แต่ในขณะที่บางคนชื่นชอบในความรวดเร็วและตัวเลือกของเทคโนโลยีสมัยใหม่ อีกหลายคนก็ยังคงต้องการย้อนอดีตกลับไปดื่มด่ำกับความคลาสสิกของเสียงดนตรีผ่านแผ่นเสียงและเทปคาสเซ็ท เช่นเดียวกับการปรับตัวของวงการวิทยุอย่าง Radio Garden ที่ทำให้เราสามารถท่องโลกแห่งเสียงเพลงและรายการต่าง ๆ ผ่านสถานีวิทยุกว่า 30,000 สถานีกันสด ๆ จากทั่วทุกมุมโลกแบบไม่มีข้อจำกัดทางภูมิศาสตร์อะไรมากนัก ใครจะแวะไปฟังเพลงเหงา ๆ จากขั้วโลกเหนือ ต่อด้วยเพลงร็อกจากเกาะอังกฤษ แล้วค่อยไปฟังรายงานข่าวจากญี่ปุ่น ก็สามารถหมุนลูกโลกแล้วปักหมุดกันได้เลย

หมดโควิด-19 อันจะไปเที่ยว! (แต่ตอนนี้เราไปเที่ยวที่ไหนได้บ้าง)

เชื่อว่าหนึ่งกิจกรรมที่หลายคนกำลังคิดถึงในปี 2021 นี้ก็คือการไปเที่ยวต่างประเทศ ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกกำลังเริ่มมีความหวังจากที่หลายประเทศเริ่มแจกจ่ายวัคซีนป้องกันโควิด-19 และพิจารณาความเป็นไปได้ในการออกวัคซีนพาสปอร์ตเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจการท่องเที่ยวอยู่นั้น แต่ถึงอย่างไรการจะไปเที่ยวก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับประเทศต้นทางเพียงอย่างเดียว แต่สถานการณ์ที่ประเทศปลายทางก็สำคัญไม่แพ้กัน ดังนั้นระหว่างที่ยังไม่มีบทสรุปของหนทางในการออกเดินทางท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ แผนที่ CovidControls.co จะพาเราไปดูสถานการณ์การท่องเที่ยวทั่วโลกว่าตอนนี้เป็นอย่างไรมาก่อน และถ้าหากเราไปได้เดินทางกันจริง ๆ ตอนนี้แต่ละประเทศมีข้อกำหนดอย่างไรกันบ้างจะได้เตรียมตัวกันก่อน

จะเห็นได้ว่าข้อมูลที่อยู่บนแผนที่แต่ละประเภที่นั้นเต็มไปด้วยความหลากหลายและยังเจาะลึกเฉพาะด้านของความสนใจต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลบนแผนที่เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ได้มากที่สุดก็ต่อเมื่อเราใส่ความคิดสร้างสรรค์ในการใช้งานลงไปอย่างตรงจุด เพราะหากทุกข้อมูลคือของมีค่าแล้วข้อมูลที่อยู่บนแผนที่ก็ยิ่งเหมือนกับข้อมูลที่ถูกรังสรรค์ให้เข้าใจได้ง่าย และพร้อมให้เราหยิบนำมาต่อยอดได้ไม่รู้จบนั่นเอง [CT]

ที่มา : dinosaurpictures.org / manpopex.us / cewe-photoworld.com / radio.garden / covidcontrols.co

บุ๊ค 2 “สวนทุเรียน”

เผยเคล็ดลับความอร่อยของราชาแห่งผลไม้

เรื่อง : วนบุษย์ ยุพเกษตร | ภาพ : สุรเชษฐ์ โสภารัตนดิกล

หน้าร้อนมาถึงแล้ว ใครรอคอยผลไม้มีหนามนามว่า “ทุเรียน” อยู่ มารวมกันตรงนี้ เพราะเราจะพาไปลุยสวนทุเรียนกัน!

พู่สีเหลืองนวล กลิ่นเฉพาะตัว และรสชาติหวานมันของทุเรียน ทำให้ผลไม้หน้าร้อนจากถิ่นกำเนิดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กลายเป็นขอมโปรดของใครหลายคน จนขึ้นบัลลังก์เป็นราชาแห่งผลไม้ แถมมียอดจองออนไลน์พุ่งพรวดจากทั่วในและต่างประเทศ เป็นเครื่องการันตีว่าทุเรียนเป็นที่ต้องการสูงของตลาดในทุก ๆ ปี

แต่น้อยคนที่จะรู้ว่า แท้จริงมีขุมทรัพย์อะไรบ้างที่ซ่อนอยู่ท่ามกลางสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศแถบบ้านเรา ที่ทำให้มีทุเรียนหลากหลายนับร้อยสายพันธุ์ พร้อมไปไขข้อสงสัยว่า ทำไมทุเรียนต้องมาจากเมืองบนก้นถ้ำนั้นถึงจะขึ้นชื่อว่าดีที่สุดยอดทุเรียน หรือในวันนี้ทุเรียนอาจไม่ใช่ผลไม้ประจำหน้าร้อนอีกต่อไปแล้ว แต่สามารถหากินได้ทุกฤดูกาล ไปหาคำตอบกับเจ้าของสวนทั้งสองคน **คุณหนุ่ม - อติสรณ์ อิมน้อย** จากสวนตาก้าน ตำบลบางกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี และ **คุณไอ้ - นิธิภัทร์ ทองอ่อน** จากสวนทุเรียนลุงแกะ ตำบลวังจันทร์ อำเภอสว่างวีรจันทร์ จังหวัดระยอง

ลุยสวนทุเรียน 2 สไตล์

สวนทุเรียนดั้งเดิมและเก่าแก่กว่า 60 ปี อย่างสวนตาก้าน ที่เปลี่ยนชื่อใหม่หลังถูกน้ำท่วมไปเมื่อปี 2554 เป็น “ศูนย์การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ทุเรียนพื้นบ้าน” แห่งจังหวัดนนทบุรี นับเป็นแหล่งอนุรักษ์ทุเรียนนนท์แท้ ๆ กว่า 70 สายพันธุ์ด้วยกัน

“กิ่งพันธุ์ที่เราจำหน่ายตอนนี้มีอยู่ประมาณ 40 กว่าสายพันธุ์ ซึ่งเป็นพันธุ์ที่เกิดจากนนทบุรีและเคยปลูกที่นนทบุรีมา” เสียงจากคุณหนุ่มเกษตรกรนนทบุรีเรียนในชุดขาวสวนเต็มยศเล่า

แต่สำหรับสวนทุเรียนลุงแกะและที่จังหวัดระยองนั้น ได้เจ้าของรุ่นสองที่เป็นลูกชายชาวสวนกลับมาแปลงโฉมสวนทุเรียนเมื่อ 7 ปีที่แล้ว ให้กลายเป็นสวนทุเรียนอัจฉริยะที่สามารถให้ผลผลิตนอกฤดูกาลได้

“ผมเริ่มเอาเครื่องจักรมาในสวน เพื่อลดเวลาและแรงงานคน” ความรู้จากสิ่งที่ได้เรียนมาถูกนำมาปรับใช้เมื่อคุณไอ้ต้องกลับมาดูแลสวนทุเรียนกว่า 60 ไร่ต่อจากพ่อ บวกกับการใช้ภูมิปัญญาดั้งเดิมของการที่เติบโตมาเป็นลูกชาวสวน ที่นี่จึงสามารถขายทุเรียนได้แทบทั้งปี และยังมีพอไว้ส่งออกอีกเป็นจำนวนมาก

คุณหนุ่ม - อติสรณ์ จิมน้อย

คุณไอ้ - นิธิภัทร์ ทองอ่อน

ทุเรียนบนก...ทุเรียน GI

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication : GI) คือทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความเชื่อมโยงระหว่างธรรมชาติและมนุษย์ หมายถึง ชุมชนได้อาศัยลักษณะเฉพาะที่มีอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ตามธรรมชาติ เช่น สภาพดินฟ้าอากาศ หรือ วัตถุดิบเฉพาะในพื้นที่ มาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้าในท้องถิ่นของตนขึ้นมา

ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะพิเศษที่มาจากพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งอาจหมายถึง คุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะอื่น ๆ ที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น ๆ

โดยในประเทศไทยมี “ทุเรียน” ที่ได้ขึ้นทะเบียนสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อยู่ด้วยกันทั้งหมด 7 แห่ง คือ ทุเรียนนนท์ ทุเรียนป่าละอู ทุเรียนปราจีน ทุเรียนหลงลับแลอุตรดิตถ์ ทุเรียนหลินลับแลอุตรดิตถ์ ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ และทุเรียนสาธิตกาฬงาย

ดิน น้ำ อากาศ

เลือดเกษตรกรของชาวสวนทุเรียนนั้นเข้มข้น ไม่ว่าจะอยู่พื้นที่ไหนก็ตามพวกเขาต่างต้องคำนึงถึงปัจจัยหลักในการเพาะปลูกและดูแลต้นทุเรียนให้ดีพร้อมให้ผลผลิตที่งดงาม ซึ่งปัจจัยที่ว่านั้นก็หนีไม่พ้นเรื่องดิน น้ำ อากาศนั่นเอง

ทุเรียนนนท์ ซึ่งมีชื่อว่าเป็นสายพันธุ์ที่แข็งแรง เก้าแก่ และยากที่จะหาสายพันธุ์ใดมาเทียบเท่า เพราะเกิดจากความอุดมสมบูรณ์ของดินที่มีโพแทสเซียมสูง มีแหล่งน้ำที่เป็นมิตร และสภาพอากาศที่เหมาะสม ทั้งในภูมิประเทศแถบบ้านเราและภูมิอากาศแบบร้อนชื้น “คนเป็นเกษตรกรต้องมีองค์ความรู้ ต้องรู้ดิน รู้น้ำ รู้อากาศ รู้ว่าคุณอยู่ที่ไหน สภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมจะบอกเรื่องคุณภาพของผลผลิตได้” คุณหนุ่มเจ้าของสวนตาก้านกล่าว

แต่เมื่อสภาพอากาศเปลี่ยนไป คุณภาพน้ำไม่เหมือนเดิม เขาก็จึงมีแผนสำรองคือการขยายสวนตาก้านสาขา 2 ที่อำเภอปากช่อง เพื่อที่จะรักษา

สายพันธุ์ทุเรียนนนท์ให้ยังคงอยู่คนไทยต่อไปเรื่อย ๆ แม้คุณภาพดินจะไม่สามารถเทียบเท่าดินที่นั่นทุเรียนได้ แต่ก็ยังมีความอุดมสมบูรณ์ในทุกด้านที่ชาวสวนทุเรียนต้องการ

ส่วนปากของคุณไอ้จากสวนที่ระยองก็ยืนยันอีกเสียงว่า “ทุเรียนชอบดินร่วนปนทรายและลูกรัง เพราะทุเรียนชอบดินที่ระบายน้ำได้ดี ชอบน้ำแต่ไม่ชอบแฉะ” ทั้งหมดนี้เป็นภูมิประเทศที่เหมาะสมสำหรับการปลูกทุเรียนและเมื่อมีเทคโนโลยีมาช่วยดูแลปัจจัยที่ควบคุมได้ยากอย่างอากาศ เช่น การใช้เทคโนโลยีที่สามารถทำนายปริมาณความชื้น ความร้อน หรือน้ำฝนได้อย่างแม่นยำ จึงทำให้ที่นี่สามารถวางแผนล่วงหน้าในการเพาะปลูกพร้อมคาดการณ์ผลผลิตในแต่ละปีได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

“เราอาศัยดูพยากรณ์ล่วงหน้าว่าช่วงไหนฝนเยอะ ก็จะพยายามเตรียมทุเรียนให้พร้อมออกดอกก่อนหน้าที่ฝนจะมา” การวางแผนปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นเมื่อต้องทำงานกับลมฟ้าอากาศ เกษตรกรรุ่นใหม่อย่างคุณไอ้จึงเลือกใช้แอปพลิเคชันตรวจสอบปริมาณน้ำฝนและทิศทางของลมผสมผสานกับภูมิปัญญาเก่า ๆ อย่างการฟังเสียงจากธรรมชาติ เช่น กบ เขียดแบบร่วมด้วยช่วยกัน

ธุรกิจแบบชาวสวน

ทุเรียนนนท์ที่เหลือน้อยลงจากการโดนน้ำท่วมหนักเมื่อปี 2554 และการเติบโตของเมืองที่รุกล้ำพื้นที่สวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้คุณหนุ่มตัดสินใจหันมาอนุรักษ์สายพันธุ์ทุเรียนพื้นบ้านให้มีที่ยืนต้นได้ต่อ ที่สวนตาก้านจึงเน้นการขายพันธุ์ทุเรียนเป็นหลัก ที่รับรองได้ว่าถ้ามาที่นี่แล้ว จะต้องตะลึงงันกับชื่อสายพันธุ์ที่มีอยู่มากมายของทุเรียนเมืองนนท์อย่างแน่นอน

ทับทิม เม็ดในยายปราง กบ ลวง เหล่านี้คือชื่อสายพันธุ์ทุเรียนที่เราสะดุดหูและแปลกไปจากที่เคยคุ้น ซึ่งนอกจาก ก้านยาว หมอนทอง และชะนี แล้ว ที่สวนตาก้านยังจำหน่ายพันธุ์ทุเรียนโบราณอีกกว่า 40 สายพันธุ์ที่รออยู่ในโรงเรือนอนุบาลให้เกษตรกรแต่ละจังหวัดนำไปปลูก พร้อมให้ความรู้ติดตัวกลับไปด้วย

ทางด้านสวนสมัยใหม่อย่างสวนทุเรียนลุงแกละก็มีแนวทางอีกแบบ รถพ่นยา รถกระเช้า รถตัดหญ้า คือเครื่องจักรที่ถูกนำเข้ามาใช้งานในสวน

บวกกับเทคโนโลยีอีกเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างแอปพลิเคชันที่ช่วยทำนายฟ้าฝนล่วงหน้า และการติดต่อสื่อสารเพื่อรับออเดอร์จากต่างประเทศ ทำให้คุณโอ้สามารถผลิตทุเรียนได้ทั้งปีโดยไม่จำกัดเฉพาะในช่วงหน้าร้อนเท่านั้น

80% ของทุเรียนในสวนลุงแกละถูกส่งออกไปขายยังต่างประเทศ แต่คุณโอ้ก็ยังแบ่งทุเรียนอีกส่วนเอาไว้สำหรับการทำตลาดในประเทศด้วย “แต่ก่อนในไทยเราขายออนไลน์เป็นลูก ๆ ก็จะมีปัญหา คือ ลูกค้าปอกไม่เป็นบ้าง หรือความสุกไม่พอดีบ้าง หลัง ๆ มาจึงเปลี่ยนมาขายแบบแกะพร้อมกินแทน” คุณโอ้เผยแนวทาง

ทุเรียนนอกฤดูกาล เมื่อเทคโนโลยีเสกได้

ราคา ทุเรียนนอกฤดูจะราคาสูงกว่าทุเรียนในฤดูถึง 2 หรือ 3 เท่า เพราะความต้องการเยอะ แต่สินค้ามีน้อย

รสชาติ ภูมิประเทศจะเป็นตัวกำหนดรสชาติของทุเรียน หากได้น้ำปริมาณมาก รสชาติความหวานมันของทุเรียนจะน้อยลง รวมถึงระยะการตัดทุเรียน หากเจ้าของสวนตัดตอนยังไม่แก่จัด ทุเรียนที่ได้ก็จะไม่อร่อย

คราวดอกทุเรียนผลิบาน

“ที่เราทำอยู่คือทำตามธรรมชาติที่บรรพบุรุษเราทำมา ส่วนหนึ่งคือการเผยแพร่องค์ความรู้ผ่านทางเว็บไซต์ ยูทูป มีพื้นที่ปลูกในต่างจังหวัด และรับสอนเกษตรกรจากต่างจังหวัดด้วย” สิ่งเหล่านี้คือเป้าหมายของคุณหนุ่มที่ต้องการเผยแพร่ความรู้จากสวนตากันให้ชาวสวนทุเรียนได้รู้จริงและถูกต้อง เพื่อคงจุดประสงค์เดิมของการทำศูนย์การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ทุเรียนพื้นบ้าน และรักษาให้ทุเรียนนนท์สายพันธุ์แท้ให้คงอยู่คู่กับชาวไทยไปนาน ๆ

“เราอยากให้คนอื่นได้กินรสชาติที่เรากินมาตั้งแต่เด็ก” คือความตั้งใจของคุณโอ้ แห่งสวนทุเรียนลุงแกละที่มีไม่ต่างกัน ดังนั้นเขาจึงมีแผนการจะขยายสวนเพิ่มเติมอีกนิดหน่อย และเปิดร้านอาหารภายในสวนเพื่อให้คนรักทุเรียนได้เข้ามาลิ้มรสที่ติดใจถึงในสวนโดยเฉพาะ “อนาคตผมจะเปิดสวนเพื่อสอนและให้ความรู้เรื่องวิธีการดูแลทุเรียน การปลูกทุเรียน หรือให้ขึ้นรถกระเช้ามาตัดทุเรียนเองเลย ผมอยากให้คนที่มาเหมือนได้สัมผัสประสบการณ์

จริงของการเป็นชาวสวนทุเรียน” เพราะไม่ได้หวังเพียงอยากให้ลูกค้าแวะมาซื้อทุเรียนจากสวนเท่านั้น แต่ต้องการให้ลูกค้ามีความรู้ในการเลือกดูทุเรียนที่ถูกต้อง ทั้งความแก่ความดิบด้วยการฟังเสียงและสังเกตที่สีเปลือก รวมถึงการปอกให้เป็นด้วย

แนวทางของธุรกิจของทั้งสองสวนอาจจะต่างกัน แต่สิ่งหนึ่งที่พวกเขามีเหมือนกัน คือ การมอบทุเรียนที่ดีและมีคุณภาพให้ลูกค้าได้กิน โดยยังคงรสชาติอันหอมหวานเป็นเอกลักษณ์ของทุเรียนเอาไว้ แม้สภาพอากาศจะแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลาก็ตาม [CT]

ทุเรียนไม่ได้มีแค่หมอนทองหรือก้านยาว

ชวนรู้จัก 6 สายพันธุ์ทุเรียนไทย

- 1. กลุ่มก้านยาว** ทุเรียนลูกกลม ก้านยาวเป็นลักษณะเด่น เนื้อนุ่ม สีเหลืองนวล รสชาติหวานกลมกล่อม กลิ่นไม่ฉุน ดั้งเดิมมี 7 ต้น มีถิ่นกำเนิดที่พื้นที่บริเวณวัดสัก เช่น บุญยัง ศรีสุวรรณ ก้านยาวเขียว ก้านยาวพวง
- 2. กลุ่มกำปับ** ทุเรียนลูกใหญ่ สมัยก่อนจะมีกำปับขาว กำปับแดง กำปับดำ แต่ทุเรียนที่ฮิตที่สุดในตระกูลนี้คือ หมอนทอง ซึ่งเป็นทุเรียนนนท์แท้ ๆ เกิดที่ตำบลบางรักน้อย อำเภอมะนังนทบุรี และมีอายุเพียง 60 ปีเท่านั้น
- 3. กลุ่มทองย้อย** ทุเรียนทรงอ้วนป้อม บริเวณหัวผลบวมเล็กน้อย ก้นผลย้อย แต่ไม่แหลม เนื้อค่อนข้างมาก สีเหลือง กลิ่นไม่ฉุน เช่น ทองย้อย จิตรเงิน จิตรทอง จิตรขนาดทับทิม
- 4. กลุ่มกบ** ทุเรียนลูกเล็ก ๆ เม็ดโต เนื้อน้อย แต่เนื้อละเอียดและสีสวย เป็นสายพันธุ์ที่มีเยอะมาก เช่น กบหน้าศาล กบหลังวิหาร กบขายน้า กบแม่เต่า
- 5. กลุ่มลวง** ทุเรียนดั้งเดิม เป็นทุเรียนเบา กลุ่มนี้เป็นทุเรียนโตเร็ว ออกลูกเร็ว และเก็บเกี่ยวได้เร็ว เช่น ลวง ลวงหางสิงห์ ลวงเขียว และมีพันธุ์เด่นคือ ย่ามะหวาด เป็นทุเรียนโบราณ ที่เนื้อไม่เหลืองมาก แต่รสชาติอร่อยหวานมัน
- 6. เบ็ดเตล็ด** ทุเรียนลูกเล็กที่ไม่ได้จัดอยู่ใน 5 กลุ่มใหญ่ที่นำมา เช่น กระดุม กระปุกทองดี

ติดตามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ duriannon.com/ และ facebook.com/aoh.nipat
ขอขอบคุณภาพจาก facebook.com/aoh.nipat

4 เทคนิคใช้ Google Maps ให้ฉลาดสุด ๆ

เรื่อง : ณัฐชา ตะวันนาโชติ

ลองจินตนาการว่าถ้าคุณต้องเดินทางไปยังสถานที่ที่ไม่รู้จัก ไม่รู้เส้นทางอะไรเลย แต่สามารถพกตัวช่วยไปได้หนึ่งอย่าง คุณจะทำอะไรไป

หากคิดอะไรไม่ออก แต่การพก “แผนที่” ไปด้วย ก็น่าจะสร้างความอุ่นใจได้บ้างไม่มากก็น้อย ยิ่งถ้าเป็นแอปพลิเคชันแผนที่ประจำโทรศัพท์ของใครหลายคนอย่าง Google Maps ก็คงหมดความหวั่นใจไปได้ยกใหญ่ เพราะมีรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่และบอกเส้นทางได้อย่างแม่นยำ (เป็นส่วนใหญ่) ซึ่งพอลองตั้งใจใช้จริง ๆ นอกจากจะบอกเส้นทางแล้วแผนที่ก็ฉลาดแบบนี้ยังมีฟีเจอร์ล้ำ ๆ อีกหลายอย่างที่คุณอาจจะยังไม่รู้

สร้างตัวตนบนโลกออนไลน์ : Google Maps ก็เหมือนกับโซเชียลมีเดียประเภทอื่น ๆ ที่ต้องเริ่มต้นจากการมีบัญชีส่วนตัวเสียก่อน และในความเป็นจริงทุกคนที่ใช้ Google Maps ก็จะมีโปรไฟล์ส่วนตัวอยู่แล้วเช่นกัน ซึ่งถ้าหากเราแค้ใช้แอปฯ เพื่อดูเส้นทาง หลายคนก็อาจจะไม่ได้สนใจเรื่องโปรไฟล์มากนัก แต่สำหรับสายวิว สายถ่ายรูป หรือสายชอบบอกต่อ การตั้งค่าโปรไฟล์จะทำให้ผู้คนสามารถติดตามเรา และเราก็สามารถแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ พร้อมกับควบคุมข้อมูลส่วนตัวต่าง ๆ ได้ครอบคลุมมากขึ้น และในอนาคตก็ไม่ว่าช่องทางนี้อาจจะดังขึ้นมาในกลุ่มคนสายวิวก็เป็นได้

รู้จักย่านแบบ “คนพื้นที่” : นอกจากที่ผู้คนจะสามารถมาติดตามเราได้แล้ว เราก็สามารถติดตามคนอื่นได้เช่นกัน ซึ่งถ้าหากเราอยากรู้ว่าแต่ละพื้นที่มีอะไรเด็ด ที่ไหนน่าไป หรือร้านอาหารร้านไหนที่ห้ามพลาด การไปติดตามคนพื้นที่ที่ใช้ชีวิตอยู่บริเวณนั้นจริง ๆ หรือคนที่มีกรสร้างโปรไฟล์หรือจุดเช็คอินไว้เป็นอย่างดี ก็จะทำให้เราเหมือนมีไกด์ท้องถิ่นตัวจริงพาทัวร์กันเลยทีเดียว

เลื่อนฟีดอัปเดตข้อมูล : หลาย ๆ คนอาจจะคุ้นเคยกับการเฝ้าหน้าฟีดจากเฟซบุ๊กหรืออินสตาแกรม ซึ่งถ้าลองเข้า Google Maps แล้วกดเลือกไปที่ Updates เราก็จะพบกับหน้าฟีดหน้าตาคล้าย ๆ กัน ที่จะคอยอัปเดตเรื่องราวของคนที่เราติดตาม รวมถึงแนะนำสถานที่หรือร้านอาหารที่อยู่ใกล้ ๆ ตามที่อัลกอริทึมของกูเกิ้ลที่คิดว่าคุณน่าจะสนใจ หรือว่าตามที่ได้ตั้งค่าไว้

ฉันทอยู่ที่ เรออยู่ไหน : อีกหนึ่งฟีเจอร์ที่น่าสนใจของ Google Maps ก็คือ Location Sharing หรือการบอกตำแหน่งที่อยู่ของเราในปัจจุบันให้กับคนที่เราต้องการจะบอกได้รับรู้ เช่นเวลานัดเจอกับเพื่อนในสถานที่ที่คนพลุกพล่านแล้วหากกันไม่เจอ ก็สามารถแชร์โลกซันแบบแม่นยำให้เพื่อนได้ทันที ซึ่งเรายังสามารถกำหนดได้ว่าจะแชร์ให้กับใคร และเป็นระยะเวลาานเท่าไรด้วย ขณะที่เราก็สามารถรู้ตำแหน่งของคนอื่นได้เช่นกัน (หากคน ๆ นั้นยินยอม)

จริง ๆ แล้วนอกจาก 4 ฟีเจอร์ที่ว่ามีนี้ Google Maps ยังมีลูกเล่นอีกหลายอย่างที่ทำให้เราเพลิดเพลินไปกับการใช้งานอีกเพียบ ซึ่งการพัฒนาฟีเจอร์ใหม่ ๆ เหล่านี้จะช่วยให้การเปิดแผนที่ในแต่ละครั้งของเรา รู้สึกเหมือนได้เข้าไปอยู่ในโลกเสมือนอีกหนึ่งใบ ได้เชื่อมต่อกับผู้คน ได้รู้โลกกว้างในจุดใหม่ ๆ หรือสถานที่ใหม่ ๆ ซึ่งไม่ว่าจะไปในอนาคตเรื่องราวของแผนที่อาจไม่ใช่แค่เรื่องของทิศทางหรือตำแหน่งที่อยู่ แต่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันที่เราสนุกไปกับมันได้โดยที่เราไม่รู้ตัว [CT](#)

ที่มา : บทความ “How You Can Use Google Maps Like a Social Network” โดย David Nield จาก www.wired.com

FARMING IN NEW ZEALAND

คือฟาร์มเขียว คือฟาร์มแคร์

Photo by Match Sumaya on Unsplash

เรื่อง : วรณเพ็ญ บุญเพ็ญ

ใคร ๆ ต่างก็รู้ว่า “นิวซีแลนด์” เป็นเจ้าของประเทศที่มีธรรมชาติงดงามและบริสุทธิ์ ความได้เปรียบทางด้านพื้นที่และภูมิศาสตร์อันสมบูรณ์ทำให้นิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเพียงไม่กี่ประเทศที่ยังคงเพาะปลูกพืชพรรณ เลี้ยงสัตว์ และผลิตสินค้าทางการเกษตรส่งออกเป็นรายได้หลักของประเทศ

นี่เองอาจเป็นเหตุผลว่า ทำไมนิวซีแลนด์ถึงยังวางตัวตามหลักคำกล่าวโบราณของชาวเมารี ชนเผ่าพื้นเมืองของประเทศที่ว่า “Kaitiaki” หมายถึงการเป็นผู้พิทักษ์คน ดินแดน และโลก (Guardians of People, Place, and Planet) เพราะชาวทิวี่รู้ว่า ดินดี สายน้ำ และท้องฟ้าอันสวยงามและสมบูรณ์ที่พวกเขาได้ครอบครองนั้น เป็น “ของขวัญล้ำค่าที่สุด” และหากช่วยกันดูแลรักษาธรรมชาติอย่างดี ดินแดนแห่งนี้ก็จะตอบแทนเป็นพืชผลที่พวกเขาสามารถเก็บเกี่ยวได้ตลอดไปนั่นเอง

Photo by Morfin Bisot on Unsplash

Land is a Gift

ความโชคดีของการได้อยู่อาศัยในดินแดนอันอุดมสมบูรณ์เป็นเรื่องหนึ่ง แต่เบื้องหลังที่สำคัญกว่าของการก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำการเกษตรที่ใคร ๆ ต่างจับตามอง อยู่ที่คำถามของชาวกวีที่พร่าถามตัวเองและลูกหลานอยู่เรื่อยมาว่า “พวกเขาใช้ประโยชน์จากที่ดินของตัวเองได้ดีที่สุดแล้วหรือยัง”

“แน่นอนว่าที่ดินสามารถสร้างประโยชน์ได้ แต่คำถามคือ คุณจะใช้ที่ดินของคุณอย่างไรให้เกิดคุณค่าสูงสุด เพราะหากเราบ่มเพาะสิ่งที่ไม่ใช่สำหรับพื้นที่นั้น ๆ มันไม่เพียงแต่จะสร้างมูลค่าให้กับประเทศ แต่ยังช่วยโลกของเราได้ด้วย” นี่คือนิยามทัศนคติของโรบิน เดนส์ (Robyn Dynes) นักวิทยาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญด้านเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมประจำองค์กร Agresearch หนึ่งในสถาบันวิจัยด้านการเกษตรของรัฐบาลที่มีหน้าที่ในการศึกษาทางองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวนิวซีแลนด์ โดยในปี 2008 เครก แมคเคนซี (Craig Mackenzie) ถือเป็นเจ้าของฟาร์มรุ่นแรกที่เข้าร่วมการศึกษากับสถาบันแห่งนี้ เพื่อวิเคราะห์ว่าที่ดินกว่า 1,250 ไร่ในย่านเมธเวน (Methven) เมืองโครสต์เชิร์ชของเขา มีระดับความชื้นและความอุดมสมบูรณ์ของดินเป็นอย่างไร

การศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อช่วยเกษตรกรให้ค้นพบว่า พื้นที่บริเวณไหนควรเพาะปลูกอะไร รวมถึงที่ดินตรงไหนควรได้รับการดูแลและฟื้นฟูเป็นพิเศษ การวิเคราะห์ดินในครั้งนี้เองที่ช่วยให้แมคเคนซีเพิ่มผลผลิตข้าวสาลีได้มากกว่าเดิม

ถึง 1 ตันต่อไร่ ในแง่นี้ เทคโนโลยีเพื่อการเกษตรช่วยให้เกษตรกรขยายภูมิทัศน์ที่มีต่อที่ดินของพวกเขาในมิติที่ลึกไปถึงระดับใต้พื้นดิน การมีระบบเซ็นเซอร์และจีพีเอสช่วยแปลงข้อมูลที่ดินได้อย่างแม่นยำ ทำให้เกษตรกรไม่เพียงเห็นไร่สวนที่ออกดอกผลให้เก็บเกี่ยวเท่านั้น แต่พวกเขายังสามารถเห็นสิ่งที่อยู่ลึกลงไปใต้ดินเป็นส่วน ๆ ว่าควรดูแลพื้นที่ตรงไหนเป็นพิเศษ เพื่อให้พร้อมหว่านเมล็ดพันธุ์ให้งอกงามต่อไปในอนาคต หรือสามารถวางแผนการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวให้เหมาะสมกับฤดูกาล เพื่อทำการเกษตรที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ความสำเร็จของไร่แมคเคนซีและเกษตรกรรุ่นแรกผลักดันให้เกิดโครงการที่ชื่อ “One Plan” ภายใต้การดูแลขององค์กร Horizons Regional Council ซึ่งให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในภูมิภาคเขตมานาวาตูแวนากู (Manawatu - Wanganui) ที่อยู่บริเวณภาคเหนือตอนล่างของนิวซีแลนด์ และเป็นเขตพื้นที่ฟาร์มเลี้ยงแกะชื่อดังของประเทศ โดยโครงการดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากเกษตรกรกว่า 650 รายซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่จำนวน 187,500 ไร่ เจ้าของที่ดินทั้งหมดได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญที่จะช่วยกันวิเคราะห์ที่ดินและสิ่งแวดล้อมโดยรอบว่าควรทำการเกษตรอย่างไรให้คุ้มค่าและรวบรวมธรรมชาติให้น้อยที่สุด คริส เพอร์ลีย์ (Chris Perley) นักวิจัยด้านความยั่งยืนประจำมหาวิทยาลัยโอทาโกและผู้ให้คำปรึกษาได้แสดงความคิดเห็นต่อความสำเร็จของโครงการนี้ว่า “บางคนเรียก

สิ่งนี้ว่าการทำตามระบบนิเวศ แต่คุณควรคิดว่า มันคือของขวัญจากโลก เพราะเมื่อคุณสร้างความสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นบนพื้นดิน สิ่งดี ๆ อีกมากมายจะเกิดขึ้นตามมา อย่างเช่น น้ำที่ใสสะอาด แมลงที่เข้ามาผสมเกสรให้พืชพันธุ์ต่าง ๆ รวมไปถึงสุขภาพของคุณเอง คุณสามารถลดต้นทุนและเวลาในการผลิต แบกรับความเสี่ยงน้อยลง เพราะสามารถปรับตัวไปกับธรรมชาติได้ดีขึ้น นอกจากนี้จะทำให้ได้ผลผลิตที่สูงขึ้นแล้ว คุณยังรักษาสิ่งแวดล้อมได้ด้วย”

การใส่ใจกับอะไรสักอย่างอย่างแท้จริงนำมาซึ่งผลตอบแทนที่ดีกว่าเสมอ เกษตรกรชาวกวีก็ได้รับสิ่งนี้เช่นกัน เพราะแนวทางการทำการเกษตรแบบยั่งยืนปูทางให้พวกเขาได้เก็บเกี่ยวผลผลิตแบบ “พรีเมียม” ที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าทางการเกษตรแข่งขันทั่วประเทศเกษตรกรรมเจ้าไหน ๆ ยกตัวอย่างเช่น แบรินด์กีวีเชสปรี่ (Zespri) ที่ตั้งราคาได้สูงกว่ากีวีทั่วไปถึง 2 เท่า เพราะสามารถเล่าเรื่องราวความพิเศษของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกกีวีในสวนออร์แกนิกคุณภาพสูง ให้ความพิถีพิถันกับทุกขั้นตอนการดูแล เก็บเกี่ยว และการขนส่ง จนถึงมือผู้บริโภค โดยมูลค่าการส่งออกกีวีเชสปรี่ในปี 2019 เจ้าเดียว สามารถสร้างรายได้ให้ประเทศได้ถึง 3 พันล้านเหรียญนิวซีแลนด์ หรือสินค้าจากนักธุรกิจรุ่นใหม่อย่าง Spring Sheep Milk ที่ได้รับการระดมทุนจากภาครัฐไปกว่า 30 ล้านเหรียญนิวซีแลนด์ ก็สามารถสร้างผลิตภัณฑ์นมแกะแลคโตสฟรีเกรดพรีเมียมที่ให้แคลเซียมและวิตามินสูงกว่านมวัวทั่วไป ผลิตภัณฑ์ที่ได้ยังมาจากฟาร์มแกะที่เป็นมิตรกับผู้เลี้ยงและสิ่งแวดล้อม นี่ก็เป็นอีกหนึ่งแบรนด์น้องใหม่มาแรงของนิวซีแลนด์ที่น่าจับตามองเช่นกัน

Invest in Soil

สำนวนที่ว่า “The grass is always greener on the other side of the fence.” (หญ้าอีกฝั่งรั้วดูเขียวกว่าเสมอ) น่าจะใช้ได้ดีกับนิวซีแลนด์ แต่ในแง่นี้ นิวซีแลนด์ไม่ได้แข่งเขียวกับใครนอกจากตัวเอง เพราะเมื่อไม่นานที่ผ่านมาทางรัฐบาลได้ทุ่มงบประมาณถึง 1 พันล้านเหรียญนิวซีแลนด์ในการลงทุนช่วยเหลือเกษตรกรชาวกวีเพื่อพลิกพื้นที่ดินทำกินให้เขียวสดและสะอาดกว่าเก่า รวมทั้งยังต้องเป็นมิตรกับธรรมชาติมากกว่าเดิม

Farmers Grow Rich

อาจเรียกได้ว่าภาคเกษตรกรรมคือฟันเฟืองสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของนิวซีแลนด์ก็ว่าได้ เพราะแต่ละปี ชาวกีวีส่งออกสินค้าเกษตรอย่างผลิตภัณฑ์นม เนื้อสัตว์ ขนสัตว์ ผลไม้ ฯลฯ เป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า 46 พันล้านเหรียญนิวซีแลนด์ หรือคิดเป็นเกือบร้อยละ 80 ของสินค้าส่งออกทั้งหมด นอกจากนี้ภาครัฐจะช่วยเหลือด้านการสร้างแบรนด์สินค้าเกษตรเกรดพรีเมียมจากภาพลักษณ์ประเทศที่มีธรรมชาติบริสุทธิ์แล้ว รัฐบาลยังให้การช่วยเหลือและผลักดันธุรกิจรายย่อยที่ต้องการทำธุรกิจส่งออกเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในโครงการที่เรียกว่า “New Zealand Food Innovation Network (NZFIN)” รวมถึงวิธีการจัดการของภาคเกษตรกรรมแบบสหกรณ์ที่แข็งแกร่งยังช่วยคืนกำไรกลับสู่เกษตรกรได้แบบเต็มเม็ดเต็มหน่วย ชาวไร่ชาวนาของที่นี่จะถือหุ้นตามสัดส่วนที่ตนเองผลิตได้กับสหกรณ์ที่เป็นสมาชิก และจะได้รับเงินปันผลเมื่อสหกรณ์มีกำไร โดยสหกรณ์เกษตร 30 แห่งที่ใหญ่ที่สุดในนิวซีแลนด์สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศคิดเป็น 17.5% ของจีดีพีของประเทศเลยทีเดียว

การเกษตรที่รัฐบาลร่วมลงทุนนี้มีชื่อเรียกว่า “เกษตรกรรมแบบฟื้นฟู (Regenerative Agriculture)” เป็นระบบการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของระบบชีวภาพในดิน เพื่อให้ดินสามารถกักเก็บคาร์บอนได้มากกว่า ซึ่งจะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ และเมื่อดินดีก็ส่งผลให้เกิดการเพาะปลูกพืชผลที่หลากหลาย ช่วยทำให้ระบบนิเวศสมบูรณ์และเพิ่มคุณภาพของผลผลิต นำไปสู่การทำเกษตรกรรมที่ยั่งยืน นิโคเล มาสเตอร์ส (Nicole Masters) ผู้เชี่ยวชาญด้านดินและผู้ให้คำปรึกษาเกษตรกรเล่าให้ฟังว่า ดินจำนวนเพียงหนึ่งช้อนชาอัดแน่นไปด้วยจุลินทรีย์หลายพันล้านชนิด ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งมีชีวิตหลายพันสปีชีส์ และส่วนมากนักวิทยาศาสตร์ก็ยังไม่รู้จัก แต่ทุกปี นิวซีแลนด์สูญเสียดินเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า 192 ล้านตันจากการทำปศุสัตว์ ดังนั้นวัตถุประสงค์ที่ประเทศอาจต้องนำเข้ามากที่สุด อาจจะเป็นการซื้อดินมาจากที่อื่น และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหานี้ การทำเกษตรกรรมแบบ “แคร่ดิน” อาจเป็นทางออก

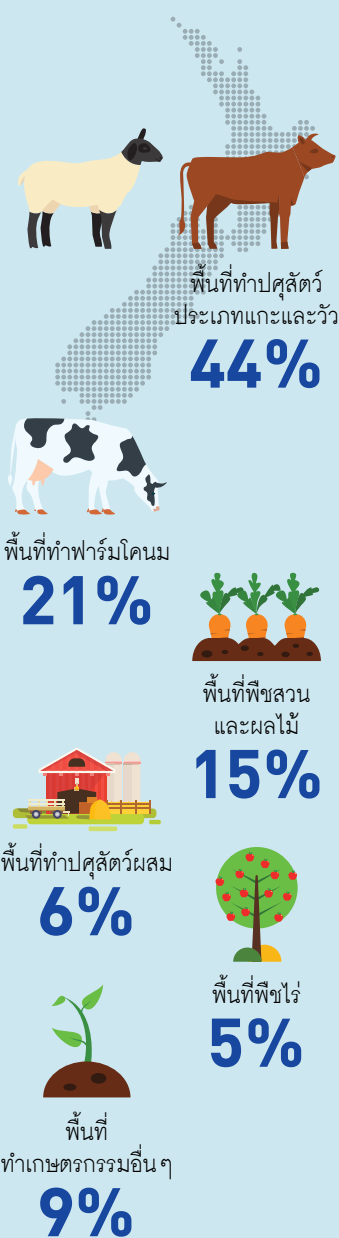
“ผมไม่ได้มองว่าดินทำหน้าที่ช่วยยึดพืชพรรณให้เติบโตเท่านั้น แต่เมื่อผมเห็นดิน มันเหมือนผมเห็นระบบนิเวศทั้งหมด แทนที่ผมจะปลูกพืชและบำรุงให้มันเติบโต ตอนนี้ผมกำลังปลูกดินให้แข็งแรงแทน เพราะเมื่อสุขภาพดินดี มันก็จะทำหน้าที่เป็นแหล่งอาหารชั้นเยี่ยมให้กับพืช” ทิม รัทเธอร์ฟอร์ด (Tim Rutherford) เจ้าของไร่รุ่นที่ 4 บนพื้นที่ขนาดกว่า 34,000 ไร่ในเมืองทาร์รัลกล่าว แต่เดิมเขาและครอบครัวเคยทำ

เกษตรเชิงเดี่ยวที่ต้องใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช รวมทั้งใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง แต่เมื่อรัทเธอร์ฟอร์ดมีครอบครัวและลูกน้อย เขาก็เริ่มคิดถึงอนาคตของลูกหลาน และอยากสร้างผลผลิตที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค รัทเธอร์ฟอร์ดจึงศึกษาการเกษตรแบบฟื้นฟูที่ต้องลงทุนกับการดูแลดินเป็นพิเศษ

ในปีแรกเขาหยุดการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนสังเคราะห์และหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพที่ช่วยเพิ่มคาร์บอนและสารอาหารให้แกดิน และพบว่า เขาสามารถปลูกหญ้าและต้นโคลเวอร์ได้มากขึ้นกว่าเดิม อีกทั้งการดูแลดินให้สามารถกักเก็บความชุ่มชื้นได้มากขึ้นยังช่วยลดการใช้น้ำและช่วยให้พืชทนความแล้งได้ดีขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ รัทเธอร์ฟอร์ดยังเปลี่ยนวิธีการเลี้ยงวัวและแกะ จากเดิมที่เคยปล่อยให้พวกมันเล็มหญ้าในทุ่งกว้างนานเป็นเดือนจนหญ้าพวกนั้นไม่เหลือแม้กระทั่งราก เขาก็เวียนย้ายวัวและแกะไปกินหญ้าและพืชชนิดอื่น ๆ ที่ปลูกแซมไว้ในทุ่งที่มีขนาดเล็กลง และให้พวกมันช่วยเหยียบย่ำดินพืชเล็ก ๆ ลงในดินพร้อม ๆ กับมูลของพวกมัน สิ่งนี้ได้กลายเป็นปุ๋ยคอกชั้นดีที่ผสมลงไปในพื้นที่ดินของเขานั้นเอง

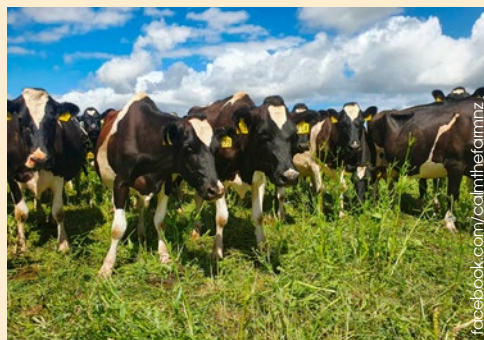
ข้อมูลจากองค์การด้านสิ่งแวดล้อมของนิวซีแลนด์รายงานว่า ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมของนิวซีแลนด์มีจำนวนมากถึง 86 ล้านไร่ หรือเกือบครึ่งหนึ่งของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ (นิวซีแลนด์มีพื้นที่ประมาณ 167 ล้านไร่) แบ่งเป็นการเกษตรแต่ละประเภทได้ดังนี้

Blend in with Nature

แน่นอนว่าการทำฟาร์มที่พิถีพิถันและลงลึกไปถึงการฟื้นฟูสุขภาพดิน สร้างขั้นตอนการทำงานที่ซับซ้อนและใช้เวลามากกว่า แต่ดูเหมือนว่าการเปลี่ยนมาทำเกษตรแบบนี้ น่าจะคุ้มค่าในระยะยาว เมื่อสถาบันวิจัย Manaaki Whenua - Landcare Research เริ่มต้นเก็บข้อมูลคุณภาพดินเพื่อเปรียบเทียบระหว่าง 6 ฟาร์มที่ทำเกษตรแบบฟื้นฟู และอีก 6 ฟาร์มที่ทำเกษตรแบบดั้งเดิมในเขตโอทาโกและเซาธ์แลนด์ ผลการสำรวจพบว่า ดินในฟาร์มเกษตรฟื้นฟูสามารถกักเก็บคาร์บอนได้มากกว่าฟาร์มเกษตรดั้งเดิม และเมื่อดินกักเก็บคาร์บอนได้มากกว่าเดิม ก็หมายความว่ามันจะสามารถเก็บสารอาหารและน้ำให้พืชได้ดีขึ้นนั่นเอง อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้เป็นเพียงผลการศึกษาระดับต้นและทางสถาบันกำลังอยู่ในระหว่างการศึกษาค้นคว้าหาแนวทางและวางกรอบการทำเกษตรแบบฟื้นฟูในนิวซีแลนด์ต่อไป

ระหว่างรอผลการศึกษาดังกล่าว มาสเตอร์สผู้เชี่ยวชาญเรื่องดินให้ความคิดเห็นในเรื่องนี้ไว้ว่า การทำการเกษตรแบบฟื้นฟูจะช่วยฟื้นความมั่นใจให้เกษตรกรว่าพวกเขาสามารถพึ่งพาตัวเองได้ โดยเธอเชื่อว่าการเปลี่ยนมาใช้พืชคลุมดินที่พยายามควบคุมพื้นที่ เป็นการทำงานร่วมกับธรรมชาติ คือหนทางของการทำฟาร์มที่มีความสุข พร้อม ๆ กับการได้สร้างผลผลิตที่ดีต่อผู้บริโภคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าด้วยเช่นกัน “สำหรับฉัน คำจำกัดความของเกษตรแบบฟื้นฟูเหมือนกับการถามว่า ‘คุณเห็นโลกนี้อย่างไร’ คุณเห็นว่าโลกต้องถูกควบคุม เช่นฆ่า หรือครอบครอง หรือคุณเห็นว่าโลกนี้จะดีขึ้นได้ หากคุณสงสัยและลองตั้งคำถาม” มาสเตอร์สกล่าว [CT](#)

Clam the Farm

โปรเจกต์นำจับตามองของ Toha สตาร์ทอัพสายการลงทุนเพื่อฟื้นฟูสภาพแวดล้อม โครงการ Clam the Farm จะช่วยเกษตรกรเปลี่ยนการทำเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรกรรมแบบฟื้นฟู โดยตั้งเป้าหมายที่จะเปลี่ยนการทำเกษตรแนวใหม่ให้ได้ร้อยละ 30 ภายในปี 2025 โดยทางโครงการจะ

ให้ความรู้และช่วยวางแผนกับเจ้าของฟาร์มแต่ละรายว่าควรเลือกปลูกอะไรบ้าง ควรวางระบบชลประทานและฟื้นฟูสุขภาพดินอย่างไร ตามข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาพื้นที่นั้น ๆ อย่างละเอียด รวมทั้งยังช่วยจับคู่เกษตรกรกับนักลงทุนเพื่อสร้างเกษตรกรรมแบบฟื้นฟูที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ตัวอย่างฟาร์มที่เข้าร่วมโครงการที่น่าสนใจคือ ฟาร์มโคนมออร์แกนิกของครอบครัวรัสเซลล์และชาร์ลอตต์ ฮีดด์ (Russell & Charlotte Heald) ที่พบว่า การเปลี่ยนมาทำเกษตรกรรมแบบฟื้นฟูช่วยให้ทุ่งหญ้าที่เลี้ยงวัวเติบโตเร็วขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลง ช่วยสร้างผลกำไรได้มากขึ้น ครอบครัวของเขามีสุขภาพที่ดีขึ้น รวมทั้งวัวและลูกจ้างยังมีความเครียดน้อยลง ครอบครัวฮีดด์ยังปลูกพืชเลี้ยงวัวไว้มากขึ้นกว่า 9 สายพันธุ์ นอกเหนือจากหญ้าก็มีพืชตระกูลถั่วและสมุนไพรเพื่อให้วัวได้รับสารอาหารที่หลากหลาย “พวกเราเรียกทุ่งหญ้านี้ว่าสลัดสำหรับวัว เพราะถ้าเทียบกับมนุษย์เราก็ไม่ได้กินสิ่งเดียวตลอด วัวเองก็เหมือนกัน พวกมันรู้ได้ด้วยสัญชาตญาณว่าควรเลือกกินอะไร” ชาร์ลอตต์กล่าว

ที่มา : บทความ "Farming for our future" โดย Dave Hansford จาก nzgeo.com / บทความ "Regeneration" โดย Kate Evans จาก nzgeo.com / บทความ "The New Zealand Model และ ความเป็นเลิศทางด้านเกษตรกรรม" โดย พูอาตี พิศสุวรรณ จาก thaipublica.org / calmthefarm.nz / nzstory.govt.nz

จากซ้ายไปขวา : วรวัฒน์ ขจิตวิษยานุกุล (เต้), ธนพล จตุรงค์ธวัชชัย (บ๊ิก), อีรพันธ์ คงพิเชษฐกุล (ท็อป), ธนพล พิมพ์ผิว (เดียร์) และ ธนัชชา เขียวเกิด (ดรีม)

NEWNESS

เมื่อความออริจินัลถูกเล่าด้วยวิธีการของคนรุ่นใหม่

เรื่อง : พัชรินทร์ พัฒนานาบุญไพบูลย์ | ภาพ : สุรเชษฐ์ โสภารัตนดิลก

ถึงแม้หลายคนอาจรู้สึกว่าจะแวกบ้านของตัวเอง โดยเฉพาะถ้าใครมีบ้านตั้งอยู่ในเมืองหลวงอย่างกรุงเทพฯ จะดูไร้เสน่ห์ ไม่น่ามอง แล้วยังขาดระเบียบและความสวยงามแบบสุด ๆ แต่หากมีใครมาบอกว่า หลาย ๆ ส่วนของเมืองหลวงแห่งนี้ยังคงไว้ซึ่งเรื่องราว เรื่องเล่า และเสน่ห์ที่น่าสนใจ เราจะเกิดคำถามในใจอย่างไรหรือไม่

โครงการ Newness ที่กำลังจะเกิดขึ้นในเทศกาลงานออกแบบกรุงเทพฯ 2564 หรือ Bangkok Design Week 2021 ภายใต้ธีม “Resurgence of Possibilities ก้าวต่อไปสู่ความเป็นไปได้ใหม่” ในวันที่ 8-16 พฤษภาคม 2564 นี้ ณ พื้นที่ย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy District) ที่กระจายตัวทั่วกรุงเทพฯ อาทิ เจริญกรุง-ทรงวาด สามย่าน อารีย์-ประดิพัทธ์ และทองหล่อ-เอกมัย โดยความคิดริเริ่มของสองกลุ่มคนรุ่นใหม่ ได้แก่ กลุ่ม Photon ที่ประกอบด้วย ธนพล พิมพ์ผิว (เดียร์) ธนัชชา เขียวเกิด (ดรีม) และอีรพันธ์ คงพิเชษฐกุล (ท็อป) และกลุ่ม Digital Picnic ที่มีวรวัฒน์ ขจิตวิษยานุกุล (เต้) และ ธนพล จตุรงค์ธวัชชัย (บ๊ิก) จึงเกิดขึ้นเพื่อตอบคำถามดังกล่าว และยังคงให้เราารู้สึกว่า แท้จริง ภูมิทัศน์หรือภูมิศาสตร์ของกรุงเทพฯ นั้น ยังมีอีกหลายสิ่งให้ค้นพบ หากเรายอมเปิดใจ ที่สำคัญเราอาจเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการสร้างภูมิทัศน์ใหม่ที่เรายากได้ด้วยตัวของเราเอง

ที่มาที่ไปของโปรเจกต์ Newness เป็นมาอย่างไร

ดริม : เริ่มจากการที่พวกเราได้มีโอกาสไปร่วมงาน Bangkok Design Week 2020 เมื่อปีที่แล้ว โดยไปในฐานะผู้ร่วมจัดแสดงงาน ซึ่งเราก็ประทับใจในงาน และพื้นที่จัดงานย่านเจริญกรุง พอมาปีนี้ก็มีโอกาสได้ร่วมในเทศกาลฯ อีก เราก็เลยเริ่มสำรวจว่าในพื้นที่มีอะไรน่าสนใจ มีอะไรที่ยังขาดหายอยู่ แล้วก็เห็นว่าคนที่เขาไปงาน เขายังเข้าไม่ถึงพื้นที่ขนาดนั้น คือยังไม่ได้รับรู้ว่าจริง ๆ ในพื้นที่ที่จัดงานแต่ละแห่งมีอะไรออกไปอีกเท่าไร มีร้านอาหารอะไรบ้าง มีร้านกาแฟร้านไหนหรือธุรกิจอะไรที่ยังหลงเหลืออยู่ เพราะส่วนมากก็จะไปแค่ไปเที่ยวงาน ไปดูงานของศิลปินต่าง ๆ แล้วก็กลับบ้าน ซึ่งตรงนี้เราอยากให้เราได้เข้าใจพื้นที่จริง ๆ และได้รู้จักกับพื้นที่มากกว่านี้ เลยเกิดเป็นไอเดียอยากทำโปรเจกต์ Newness เพื่อกระจายความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับพื้นที่ให้คนที่มาร่วมงานได้เข้าใจมากขึ้น

ทำไมประเด็นเรื่องพื้นที่ถึงเป็นประเด็นที่เราสงสัยอยากเล่า

ดริม : มันเริ่มง่ายมากเลย คือตอนนั้นเราเข้าไปทำงานในพื้นที่ ก็ใช้เวลาอยู่หลายวันในย่านนั้น ก็คืออยากหาของกินอร่อย ๆ แถวนั้น แล้วก็มีการเสิร์ชนู่นนี่ทำให้เราเจอร้านใหม่ ๆ เจอร้านที่เราไม่เคยเห็น ไม่รู้จัก บางร้านก็อยู่ในซอยในซอยเล็ก ๆ แต่มันอร่อย มันมีเสน่ห์ เราก็เลยรู้สึกว่าอยากเอาสิ่งนี้มาบอกต่อ ว่าในพื้นที่ที่มีอีกหลายอย่างเลยนะที่ให้คุณเข้าไปสัมผัสได้ นอกจากนั้นก็เป็นเรื่องของบรรยากาศด้วยค่ะ เพราะที่นั่นยังมีความน่ารัก เป็นบรรยากาศที่เราหาไม่ค่อยได้ในเมือง อย่างการที่เราได้เห็นคนสูงอายุเขามานั่งคุยกัน มานั่งเล่นหมาขอส มานั่งร้องคาราโอเกะกัน คือมันยังมีมนน่ารัก ๆ ที่เราอยากให้คุณเข้าไปถึงตรงนั้นและเข้าไปเห็นด้วยตาตัวเอง

จากความสนใจอยากจะทำเรื่องราวของย่าน แล้วมันกลายเป็น Newness ได้ยังไง

ดริม : ชื่อ Newness เป็นชื่อที่ไม่ได้มีความหมายซับซ้อนอะไรมากค่ะ เราแค่คิดว่าเราอยากจะทำคอนเทนต์ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่สามารถดึงความเป็นเอกลักษณ์และความเป็นออริจินัลมานำเสนอในรูปแบบใหม่ ก็เลยพูดกันออกมาเล่น ๆ ว่า ถ้ามันเป็นแบบ New Original มันจะเวิร์กไหม คือเป็นความใหม่ที่ที่ยังอยู่ในความออริจินัลอยู่ แล้วก็เลยคิดถึงคำว่า Newness ขึ้นมา

ซึ่งวิธีการที่เราวางแผนไว้ เราจะเริ่มจากการวางแผนแต่ละจุดไว้ก่อน เพราะอยากให้เห็นว่าในแต่ละจุดที่เราเลือกไว้มีอะไรบ้าง คาแรกเตอร์ของแต่ละจุดเป็นยังไง ส่วนวิธีการที่เราจะเล่า ก็อยากจะทำผ่านเครื่องมือใหม่ ๆ ที่เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนรุ่นใหม่ด้วย ก็เลยมาถึงแพลตฟอร์มออนไลน์ในลักษณะแผนที่หรือการกำหนดจุดบอกตำแหน่งต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ผ่านโทรศัพท์มือถือ พอมาถึงตรงนี้เราก็ติดต่อไปที่คุณบิกกับคุณเตีของทาง Digital Picnic ที่มีความเชี่ยวชาญด้านนี้อยู่แล้ว ก็ไปขายไอเดียของเราให้เขาฟังว่าเราอยากจะทำแบบนี้เนะ อยากให้คนได้สำรวจพื้นที่ผ่านแพลตฟอร์มที่เป็นออนไลน์ มีลักษณะเป็นเหมือนแผนที่เสมือนจริง ซึ่งทั้งคู่ก็สนใจที่จะมาร่วมกับเรา

ทำไมถึงคิดว่าแพลตฟอร์มใช้ในการสำรวจย่านต้องเป็นแผนที่ไม่เป็นเครื่องมืออื่น

บิก : คือมันค่อนข้างตรงไปตรงมาครับ จริง ๆ พวกเราเคยเดินงานเทศกาลต่าง ๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศกันอยู่แล้ว ซึ่งงานในลักษณะนี้พื้นที่ในการจัดงานมันค่อนข้างจะใหญ่ และต้องใช้การเดินทางในการสำรวจดูงานนิดหนึ่ง ซึ่งปกติเขาก็จะแจกแผนที่กันเป็นปกติ แต่ประเด็นคือด้วยความที่พื้นที่มันใหญ่ ก็อาจทำให้คนที่มาดูงานบางคนเขาเริ่มต้นเดินไม่ถูกถ้ามางาน Bangkok Design Week ปีก่อน ๆ เราก็อาจจะเห็นคนที่มาเขาเริ่มจากจุดที่เป็นอาคารโปรชนีย์กลาง หรือบางคนอาจจะเริ่มเดินจากฝั่งบางรักบางคนไปเริ่มจากตลาดน้อยมาเลยก็มี ซึ่งผมมองว่าจุดเริ่มต้นของแต่ละคนไม่ได้เหมือนกันเลย แล้วตัวเทศกาลฯ เองก็ไม่ได้กำหนดว่าคุณจะต้องมาตรงนี้ก่อน แล้วค่อยตามด้วยดูในเนิ่นนั้น มันฟรีสไตล์ อยากจะเดินชมขึ้นงานจากจุดไหน ที่ไหน หรือจะเดินแค่ตรงนั้นแล้วกลับก็ได้ แต่ก็อาจจะเป็นปัญหาที่น้อยที่บางคนรู้สึกว่าคุณานได้ไม่ทั่ว เพราะไม่รู้ว่าจะต้องไปยังไงจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง อีกอย่างก็คือการแจกแผนที่ที่เป็นกระดาษ ก็ไม่ได้สามารถแจกให้ได้ทั่วทุกที่หรือทุกคน

เพราะส่วนใหญ่เวลาแจกแผนที่งานคือคุณก็ต้องมาที่จุดลงทะเบียนก่อน

บิก : ใช่ครับ ซึ่งถ้ามันมีเครื่องมือหรือแอปพลิเคชันที่ช่วยแก้ไขปัญหาดังนี้ได้ก็น่าจะดี คือคุณอยู่ตรงไหนก็ได้ คุณแค่สแกนแล้วดาวน์โหลดแผนที่ก็สามารถรู้ได้ทันทีว่ามีอะไรบ้าง ตรงจุดไหนบ้าง เพราะว่าล่าสุดผมได้เข้าไปทำงานในพื้นที่ ผมก็พบว่าในช่วง 10-20 วันที่อยู่ตรงนั้น จะมีคนมาถามผมตลอดว่ามีแผนที่ไหม ตรงนี้ไปยังไง ตรงนี้อยู่ตรงไหน ผมก็ต้องตอบคำถามเดิมซ้ำ ๆ แทบทุกวัน การพัฒนาแอปฯ ในโปรเจกต์ Newness นี้มันก็เลยน่าจะแก้ปัญหานี้ได้ ช่วยให้คนที่มางานกดดูแผนที่ได้เลย แล้วเขาก็เพิ่มลูกเล่นที่สามารถพาเขาไปได้ต่อเนื่อง ช่วยให้การเดินดูงานมันลื่นไหล คนก็จะอินกับงานมากขึ้นได้ดูครบสิ่งที่เราอยากจะทำมากขึ้น เพราะไม่งั้นเขาก็อาจจะไปจุด A ก่อนแต่จริง ๆ แล้วเราดีไซน์ไว้ว่าควรจะไปจุด B ก่อนและต่อยอดจุด C แล้วค่อย A แต่เขาอาจจะไปแค่จุด A แล้วกลับ หรือไปจุด A แล้วกระโดดไปจุด D ซึ่งอาจจะทำให้ไม่เข้าใจคอนเทนต์ของงานที่เราออกแบบไว้ หรือเก็บงานไม่ครบทุกจุดอย่างที่ตั้งใจ ถ้ามีแอปฯ นี้ก็จะช่วยได้ในระดับหนึ่งเลย

แต่การกำหนดที่ให้อยู่ในรูปแบบของแอปพลิเคชันก็บ็อกจำกัด

บิก : ก็นิดหนึ่งครับ คือมันจะต่างจากการเข้าไปดูในเว็บตรงที่มันต้องดาวน์โหลดครับ อาจจะไปกินพื้นที่ของยูสเซอร์บ้าง แต่การเป็นแอปฯ มันก็สามารถใส่ลูกเล่นที่มันน่าสนใจ แบบที่เราต้องการจะแก้ปัญหาหรือเล่าเพิ่มได้ด้วย คืออย่างแรก เขาต้องรู้ว่ามันมีอะไรต่อที่เป็นจุดที่ใกล้ เพราะปกติเวลาคนเดินก็จะคิดว่าฉันอยู่ตรงนี้ ที่ที่ใกล้ที่สุดที่ฉันจะเดินไปถึงคือจุดไหน ซึ่งเราทำให้สามารถคลิกดูจุดที่ใกล้พร้อมข้อมูลคร่าว ๆ ว่าจุดที่อยู่ใกล้ฉันจัดแสดงอะไร น่าสนใจไหม คือสามารถเลือกและตัดสินใจได้เลยว่าจะไปหรือไม่ไป

ส่วนหนึ่งที่เราซีเรียสเลยก็คือ การหาข้อมูลและการตรวจสอบ ข้อมูลว่าต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง โดยเราก็ต้องใช้วิธีค้นข้อมูลแล้วก็ สอบถามจากคนในพื้นที่ โดยเฉพาะ คนรุ่นเก่า ๆ ที่เขามีสตอรี่สามารถ ถ่ายทอดให้กับคนรุ่นใหม่ได้

เต้ : นอกจากที่จะเป็นแม่ปของงานแล้ว เรายังดีไซน์วิธีการเล่าเรื่องพื้นที่ จัดงานผ่านเทคโนโลยี AR ที่คนดูงานจะสามารถใช้มือถือมาส่องแล้วมองเห็น ความเซอร์ไพรส์ต่าง ๆ ที่เราออกแบบไว้โดยอิงกับประวัติศาสตร์และบรรยากาศ ของพื้นที่รอบ ๆ เช่น ความเป็นย่านเก่าแก่ หรือความเป็นจีน เพื่อให้คนได้ มีปฏิสัมพันธ์ที่สนุกขึ้นกับพื้นที่ในย่าน แล้วก็สามารถถ่ายรูปแชร์ลงโซเชียล มีเดียได้ทันที ซึ่งมันมีผลต่อกับงานด้วย เป็นเหมือนการบอกต่อไปอีกว่า ในงานนี้มันมีอะไรที่น่าสนใจให้มาดูกันบ้าง

ในส่วนของการออกแบบคอนเทนต์ที่ต้องการนำเสนอ เป็นยังไงบ้าง

ดริม : คอนเซ็ปต์หลักของโปรเจกต์ Newness จริง ๆ มันประกอบไปด้วย 3 สิ่งหลักคือ การมา Explore คือมาค้นพบความน่าสนใจของย่าน สัมผัส ประสบการณ์ของพื้นที่ที่จัดงานในส่วนที่คุณยังไม่เคยรู้ พอได้พบแล้วก็จะต้อง Connect คือรู้สึกเชื่อมโยงกับพื้นที่ที่อาจจะไม่คุ้นเคยหรือยังไม่เคยรู้จัก ในมุมมองแบบนี้มาก่อน และสุดท้ายคือความรู้สึกอยากรักษาเอาไว้ หรือ Preserve เก็บเรื่องราวดี ๆ และรักษาให้อยู่คู่กับพื้นที่ต่อไปนาน ๆ

โดยในส่วนของงานของ Photon ตอนแรกเราคิดไว้ว่าอยากให้คนได้สำรวจ แล้วก็ให้เรียนรู้พื้นที่ผ่านเครื่องมือหนึ่ง ทางเราก็คิดอยากให้เป็นกิจกรรมที่คน สามารถเข้ามาสัมผัสประสบการณ์ร่วมสนุก ๆ ได้ อย่างที่บอกว่าตอนแรกเรา พยายามดึงคาแรกเตอร์ของพื้นที่แต่ละจุดออกมาก่อน ว่าเราอยากจะทำอะไร ในจุดต่าง ๆ แล้วก็มาคิดถึงการนำเครื่องจำหน่ายสินค้าอัตโนมัติ (Vending Machine) ไปตั้งในพื้นที่ เพราะเรารู้สึกว่าตู้พวกนี้อยู่คู่กับคนเรามาตั้งแต่ สมัยที่ยังเป็นแอนาล็อกจนมาถึงยุคดิจิทัล ก็ยังมีตู้จำหน่ายสินค้าอัตโนมัติอยู่ แต่มันก็มีการปรับเปลี่ยนดีไซน์หรือเทคโนโลยีไปเรื่อย ๆ ก็ได้ไอเดียจากจุดนั้น เามาปรับเป็นกิจกรรมที่มันสนุกขึ้น คือเป็นเหมือนตู้กดให้เขามาคร่ำครวส ตอบคำถาม แล้วก็รับของที่เป็นเหมือนภาษาของไป ซึ่งในนั้นก็จะมีข้อมูลเล็ก ๆ เกี่ยวกับพื้นที่แต่ละจุดในย่านให้เป็นเหมือนของที่ระลึกของงาน เหมือนกับ ตู้กดที่เสี่ยงทาย เปิดมาก็จะได้ข้อความสั้น ๆ ที่จะเล่าต่อว่าในพื้นที่นี้มันมี

กลุ่ม Photon ที่ประกอบด้วย ธนพล พิมพ์ผิว (เต้) ธนัชชา เขียวเกิด (ดริม) และธีรพันธ์ คงพิเชษฐกุล (ท็อป)

อะไรอีกบ้างที่น่าสนใจ จากนั้นเราก็จะมีเหมือนไฟโต้ตอบที่เราดีไซน์ให้ถ่ายรูปได้ เช็กอินได้ และแชร์ได้ คืออยากให้มีมันเรียงไปเป็นไทม์ไลน์ จากยุคแอนาล็อก ไปสู่ดิจิทัล ได้สัมผัสกับข้าวของแบบแอนาล็อก แต่เราบันทึกและบอกต่อมัน บนแพลตฟอร์มออนไลน์

ข้อดีของการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยเล่าเรื่องย่านคืออะไร

ท็อป : จริง ๆ เทคโนโลยีที่เราใช้ก็เป็นเทคโนโลยีง่าย ๆ ที่คนทั่วไปเข้าถึงได้ อย่างการทำแม่ปหรือการทำ AR ซึ่งผมมองการใช้เทคโนโลยีช่วยสร้าง ภาพเสมือนจริงในพื้นที่จริงมันจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องการจัดการพื้นที่ได้ อย่างการนำเอาอะไรไปตั้ง ไปติด โถง ๆ บ้านของชาวบ้านหรือในชุมชน ซึ่งน่าจะมีปัญหามากกว่าทั้งในเรื่องของการบดบังทัศนียภาพ หรือการดูแล รักษาให้มันอยู่ในสภาพดีตลอดเวลา แต่พอมันเป็น AR มันก็ง่ายขึ้น โอเค เราไม่ได้ยุ่งกับของ ๆ เขาอะ ไม่ได้อยู่ดี ๆ ก็ไปยึดใส่ในพื้นที่ของเขา ผมก็เลย มองว่ามันเป็นข้อดีที่จะทำให้เราทำงานง่ายขึ้นแล้วคนก็อาจจะสนุกขึ้นกับ วิธีการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่จริงที่แตกต่างไป

การหยิบเอาข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ของย่านมาเล่าให้ถูกต้อง และถูกใจทั้งคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่มีความยากง่ายยังไง

ดริม : ส่วนหนึ่งที่เราซีเรียสเลยก็คือการหาข้อมูลและการตรวจสอบข้อมูลว่า ต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง โดยเราก็ต้องใช้วิธีค้นข้อมูลแล้วก็สอบถามจากคนใน พื้นที่ โดยเฉพาะคนรุ่นเก่า ๆ ที่เขามีสตอรี่สามารถถ่ายทอดให้กับคนรุ่นใหม่ได้ อย่างข้อความในภาษาของที่พูดไป ก็จะรวมข้อความในหลาย ๆ จุด ข้อความ หลาย ๆ เรื่องที่คนในพื้นที่เขาอยากบอกต่อ เช่น เมื่อ 20 ปีที่แล้ว ย่านไหน ดั้งที่สุดในย่านนี้ เพราะอะไร แล้วเขาอยากเล่าเรื่องไหนให้คนรุ่นใหม่ ๆ ฟัง หรือการที่เราดีไซน์การเล่าเรื่องความเชื่อในย่านตรงบริเวณศาลเจ้า โดยทำเป็น เชื่อมซีให้คนเข้ามาเลือกเสียงเชื่อมซีให้เลือกว่าสนใจเรื่องความรัก การเงิน หรือการงาน พอเลือกคำทำท่ายที่ต้องการแล้ว เราก็จะมีเส้นทาง การเที่ยวชมงานตามธีมที่เขาเลือกไว้ให้ เป็นต้น

ซึ่งเรารู้สึกว่าการที่ทำแบบนี้ มันจะทำให้คนสนใจพื้นที่มากขึ้น บริโภคของในพื้นที่มากขึ้น หรือแม้แต่เดินสำรวจในเส้นทางที่เคยไม่เป็นที่นิยมมาก่อน คนในพื้นที่เขาก็ได้บอกในเรื่องที่เขาอยากบอก ได้โชว์สิ่งที่เขาภูมิใจ คนที่เข้ามา ก็ได้มีประสบการณ์ใหม่ ๆ และยังสามารถเป็นประโยชน์ให้กับพื้นที่ เช่น ไปช่วยเพิ่มรายได้ให้ธุรกิจภายในย่าน จากจำนวนคนที่เพิ่มมากขึ้นที่เข้ามาเยี่ยมชม แล้วก็ช่วยสร้างบรรยากาศ ความมีชีวิตชีวาให้กับย่านที่เงียบเหงาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมา อย่างโควิด-19 ก็ทำให้ไม่มีนักท่องเที่ยว หรือมีคนเข้ามาในพื้นที่แถบนั้นน้อยลง

ทำไมถึงคิดว่าทำเลเรื่องพื้นที่มันน่าสนใจถึงขนาดเอามาทำเป็นโปรเจกต์ได้

ท็อป : ผมมองว่าเรื่องการใช้ชีวิตในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งมันมีผลมาก ๆ กับรูปแบบการใช้ชีวิตของเรา อย่างผมอยู่ห้วยขวางมาตั้งแต่เด็ก หนึ่งเลยคือเราก็จะชินกับรสชาติอาหารที่เราติด ที่เรากินมาตั้งแต่เด็ก ผมคิดว่าภูมิศาสตร์ของเมืองหรือถิ่นที่อยู่มันสร้างคาแรคเตอร์หรือตัวตนของเราขึ้นมา เช่น ผมอยู่กลางเมือง แทบไม่มีต้นไม้ แล้วอากาศก็ร้อนมาก ผมโตมาแบบนี้ ผมก็จะเป็นคนชอบใส่เสื้อยืดอย่างเดียวเพราะมันไม่ร้อน ไม่อึดอัด หรืออยากการที่เรา ก็จะมองพื้นที่ที่เราอยู่ในแบบของเรา สำหรับผม ห้วยขวางมันจะแบ่งเป็นสองโซน โซนหนึ่งจะเป็นคอนโดไปหมดแล้ว ส่วนอีกโซนก็ยังมีบ้านเก่า ๆ ตึกเก่า ๆ อายุประมาณ 30-40 ปีก็ยังมี ซึ่งผมคิดว่าตึกเก่า ๆ พวกนี้มันค่อนข้างมีเสน่ห์ ผมสงสัยเสมอว่าคนสมัยนี้เขาคิดได้ยังไงที่ตีโซนหน้าต่างมาอยู่ตรงนี้ หรือรูปทรงอะไรหลาย ๆ อย่างของบ้านเก่า ที่มันทำให้เราได้เรียนรู้โดยที่ไม่รู้ตัว

การที่เราทำโปรเจกต์นี้ก็มันน่าจะช่วยให้คนกลับมามองเรื่องภูมิทัศน์ของเมืองหลวงกันมากขึ้น เพราะไอเดียสำคัญเลยคือเราอยากให้คุณเดิน เราเชื่อว่าการเดินมันจะทำให้ผู้คนได้ใช้เวลาในพื้นที่มากขึ้น ได้มองเห็นอะไรหลาย ๆ อย่างในมุมมองที่ใกล้ชิดขึ้น

ในฐานะที่เป็นคนรุ่นใหม่ เราอยากเห็นภูมิทัศน์ของเมืองหลวงของเราพัฒนาไปทางไหนอีกบ้าง

ดริม : ส่วนตัวคิดว่าเราทำโปรเจกต์นี้ก็มันน่าจะช่วยให้คนกลับมามองเรื่องภูมิทัศน์ของเมืองหลวงกันมากขึ้น เพราะไอเดียสำคัญเลยคือเราอยากให้คุณเดิน เราเชื่อว่าการเดินมันจะทำให้ผู้คนได้ใช้เวลาในพื้นที่มากขึ้น ได้มองเห็นอะไรหลาย ๆ อย่างในมุมมองที่ใกล้ชิดขึ้น เพราะทุกวันนี้เวลาคนจะเดินทางไปไหน เขาก็มักจะใช้รถยนต์หรือรถสาธารณะ แต่สิ่งที่กลุ่มเราคิดคือ เราคิดว่ามันอาจจะมียุคใหม่ ๆ ระหว่างทาง ที่ทำให้คนสนุกกับการเดิน กับการสำรวจเมืองมากขึ้น ซึ่งนอกจากจะได้เห็นอะไรที่แปลกใหม่แล้วก็น่าจะลดปัญหาการติดไปได้บ้าง และที่สำคัญคือมันอาจจะช่วยให้เราเห็นประเด็นที่ต้องได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนาของพื้นที่จุดต่าง ๆ ได้มากขึ้น เพราะว่ายุคคนเข้าถึงพื้นที่มากขึ้น พื้นที่นั้น ๆ ก็น่าจะมีแนวโน้มที่จะเจริญขึ้นเหมือนกัน

ท็อป : ผมเห็นด้วยกับการวางผังเมืองที่ดี ผมเป็นหนึ่งคนเมืองที่ใช้วิธีการเดินอยู่แล้ว ผมชอบเดินเล่นในกรุงเทพฯ เพราะว่าเราจะได้เห็นร้านบางร้านที่มันแปลกตา คิดว่าถ้าผังเมืองมันดีขึ้น คนก็อาจจะเข้าถึงเมืองในแบบที่ควรจะเป็นมากขึ้น

บิก : ผมอยากแชร์เคล็ดลับเรื่องของคนคล่องในกรุงเทพฯ หรืออย่างฝั่งบางมดแถวบ้านผม มันจะมีพื้นที่ที่เป็นคลองซึ่งเป็นที่เปลี่ยน แล้ววันหนึ่งก็มีอาจารย์ท่านหนึ่งทำโครงการเกี่ยวกับเรื่องการใช้จักรยานริมคลอง เริ่มมาติดไฟเพิ่มเพื่อความปลอดภัย คือการปรับอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ แค่นี้ ก็สามารถทำให้คนเข้าถึงพื้นที่ที่ไม่เคยมีใครเข้าถึงมาก่อน ได้รับรู้ถึงวิถีชีวิตของคนริมคลองได้ และเป็นการพัฒนาและเพิ่มประโยชน์ของพื้นที่นั้นด้วย สุดท้ายที่ตรงนั้นก็กลายเป็นคอมมูนิตี้ที่คนจะนัดกันมาปั่นจักรยาน พอมีนักท่องเที่ยว มีคนเข้าไป ก็เกิดร้านขายของ เศรษฐกิจในนั้นก็ดีขึ้นมา [CT](#)

CREATIVE INGREDIENTS

ย่านในดวงใจของแต่ละคน

เต้ : บางบอน/บางมด - ส่วนใหญ่ผมจะอยู่แถว ๆ โชนบางบอน บางมด เพราะเป็นพื้นที่ที่ยังมีธรรมชาติอยู่เยอะ รมเย็นแต่ถ้าให้เลือก ผมคงเลือกที่โรงเรียน รุ่งอรุณ เพราะสมัยที่ผมเรียนที่นั่นมันรู้สึกสบายแล้วก็ผ่อนคลาย

บ๊ิก : หัวลำโพง - ผมว่าเป็นย่านที่สวยและก็มีเสน่ห์มาก ทั้งด้านสถาปัตยกรรม และพื้นที่บริเวณรอบ ๆ ที่เชื่อมต่อกันอย่างแถว ๆ วัดมังกร

ท็อป : หัวลำโพง - ผมขอใช้คำว่ามันเป็นเมืองเริ่มต้น เพราะมันมีทั้งรถไฟ ท่าเรือ ป้ายรถเมล์ ที่สำคัญคือแถวนั้นอาหารอร่อย ดึกสวย น่าเดินเล่น

เตียร์ : อารีย์ - เป็นย่านอาหารอร่อย คาเฟ่สวย ๆ เยอะ แล้วก็มีความทันสมัยใหม่ ๆ ให้เสพเสมอ

ดริบ : ย่านเมืองเก่า สงขลา - จริง ๆ เกิดที่สมุทรปราการแล้วก็ใช้ชีวิตแต่ในกรุงเทพฯ แต่ปีที่แล้วได้ลงไปสงขลาเป็นครั้งแรก แล้วประทับใจมากตรงย่านเมืองเก่า ชอบทั้งตึก สี วิถีชีวิต อากาศ และการประยุกต์พื้นที่ให้เข้ากับวิถีชีวิตของเขา รวมถึงอาหารที่มีความเป็นได้ผสมกับจีนอย่างลงตัว ถึงแม้จะเป็นย่านเมืองเก่าที่มีแต่คนสูงอายุแต่มันก็ดูชิคมาก ๆ ค่ะ

พบกับอินเทอร์แอกทีฟซีรีส์ Newness ได้ในเทศกาลงานออกแบบกรุงเทพฯ 2564 ระหว่างวันที่ 8-16 พฤษภาคม 2564 ณ บริเวณย่านสร้างสรรค์เจริญกรุง-ตลาดน้อย

BANGKOK
DESIGN WEEK
2021

BANGKOK DESIGN WEEK 2021

8 - 16
May

ก้าวต่อไปสู่ความเป็นไปได้ใหม่

RESURGENCE OF POSSIBILITIES

Exhibition
Talk
Workshop
Event
Market
Tour
Promotion

เทศกาลงานออกแบบที่น่าเสนอ
วิสัยทัศน์และผลงานที่ช่วยเสริมสร้าง
ศักยภาพใหม่ให้กับกรุงเทพฯ

Creativity & Design festival
aims at sharing visions and
achievements that revitalize
the potentials of Bangkok

#BKKDW2021

#BangkokDesignWeek

เจริญกรุง - ทรงวาด
Charoenkrung - Songwat

สามย่าน
Samyan

อารีย์ - ประดิพัทธ์
Ari - Pradipat

ทองหล่อ - เอกมัย
Thonglor - Ekkamai

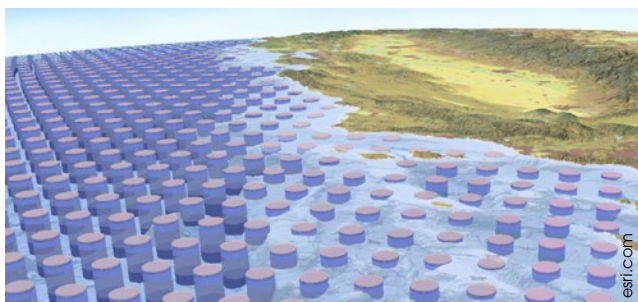
ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ รักษารธรรมชาติได้อย่างไร

เรื่อง : นพกร คนไฉ

การสร้างชุดข้อมูลเชิงลึกด้านภูมิศาสตร์จะช่วยให้ธุรกิจคาดการณ์และแก้ปัญหาเฉพาะทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Location Intelligence) ที่อาศัยการสร้างชุดข้อมูลด้วยเครื่องมือหลายประเภท เช่น ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ GIS¹ ข้อมูลประชากร การจราจร อินเทอร์เน็ต และโซเชียลมีเดีย เพื่อประกอบกันเป็นข้อมูลแผนที่ที่แสดงความสัมพันธ์ของชุดข้อมูลได้อย่างชัดเจนนั้น นอกจากเป็นประโยชน์ทางธุรกิจแล้ว ก็ยังช่วยประเมินความเสี่ยงและผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมได้ดังตัวอย่างเหล่านี้อีกด้วย

สำรวจทุกซอกมุมของมหาสมุทร

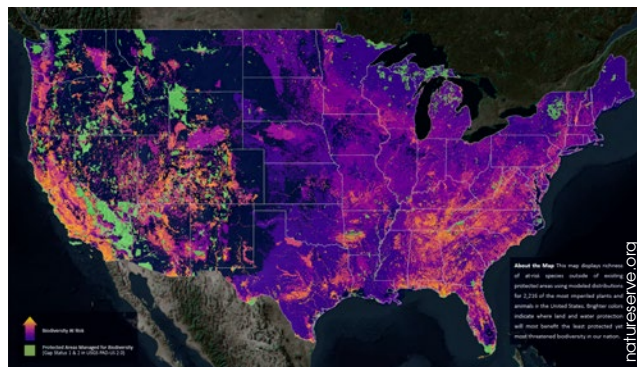
การเข้าใจโลกใต้ท้องทะเลอาจไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป เมื่อบริษัทอีเอสอาร์ไอ (Esri) ผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ด้าน GIS ที่ได้พัฒนาแผนที่สามมิติ Ecological Marine Units (EMUs) ขึ้นเพื่อช่วยให้เราเข้าถึงข้อมูลพื้นฐานและเข้าใจความสัมพันธ์ทางกายภาพของมหาสมุทรได้ลึกถึงเขตออบิสโซเพลาจิก (Abyssopelagic Zone) ที่ระดับน้ำลึกกว่า 4,000 เมตร ทั้งยังสามารถแสดงผลด้านอุณหภูมิ ความเค็ม ระดับออกซิเจนในท้องทะเลทั่วโลก โดยมีจุดประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับองค์กรที่มีพันธกิจในด้านการรักษาระบบนิเวศทางทะเล การฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ และการประมงแบบยั่งยืน ให้เข้าใช้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์และแอปพลิเคชันได้อย่างสะดวก โดย ดอว์น ไรต์ (Dawn Wright) นักภูมิศาสตร์และสมุทรศาสตร์ชาวอเมริกัน ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ของบริษัทอีเอสอาร์ไอ กล่าวว่า “ข้อมูลทางภูมิศาสตร์จะช่วยให้เรามองเห็นความซับซ้อนของท้องทะเลได้อย่างถูกต้อง”

ท่องชีวิตให้สัตว์ใกล้สูญพันธุ์

Map of Biodiversity Importance (MOBI) เป็นผลงานขององค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่ชื่อ NatureServe ซึ่งได้สร้างรูปแบบแผนที่ที่แสดงบริเวณวิกฤตของแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์และพืชที่ใกล้จะสูญพันธุ์ไว้กว่า 2,216 ชนิด ด้วยความช่วยเหลือในด้านทรัพยากรและความเชี่ยวชาญจากโครงการ AI for Earth ของบริษัทไมโครซอฟท์ บริษัทอีเอสอาร์ไอ และองค์กร The Nature Conservancy พร้อมด้วยระบบ Machine Learning ทำให้ MOBI สามารถ

ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อทำนายวิวัฒนาการของระบบนิเวศอื่นจะช่วยให้การคาดการณ์ความอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตในพื้นที่เสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

พิทักษ์ป่าด้วยแผนที่อัจฉริยะ

ผลกระทบที่เราอาจคาดไม่ถึงของภาระบาดของโควิด-19 ก็คือจำนวนการรุกรานพื้นที่ป่าและการล่าสัตว์อย่างผิดกฎหมายที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่เจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถลาดตระเวนได้

ทั่วถึง จนส่งผลกระทบต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าโดยเฉพาะในเขตสาธารณรัฐแอฟริกากลาง แคมeroon คองโก มาลี และบูร์กินาฟาโซ องค์กร Chengeta Wildlife จึงได้พัฒนาการกรเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่เพื่อใช้แก้ปัญหาการล่าสัตว์อย่างผิดกฎหมาย ที่เริ่มจากการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ให้ลงพื้นที่เก็บข้อมูล ตรวจสอบพื้นที่ และแกะรอยการตั้งแคมป์และล่าสัตว์ของเหล่านายพรานผิดกฎหมาย จากนั้นจึงนำข้อมูลส่งต่อแก่ผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแผนที่เพื่อคาดการณ์การล่าสัตว์ในอนาคต แผนที่นี้จะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ข้อมูลเพื่อประเมินสถานการณ์และวางแผนปฏิบัติการได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

การมีชุดข้อมูลเชิงลึกทางด้านภูมิศาสตร์สามารถสร้างประโยชน์อย่างมหาศาลให้แก่การฟื้นฟูและรักษาระบบนิเวศที่ไม่เพียงเป็นประโยชน์ในด้านสภาพแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังช่วยคาดการณ์การเติบโตของระบบเศรษฐกิจได้ด้วย ในอนาคตเราอาจได้เห็นเทคโนโลยีที่แม่นยำและมีประสิทธิภาพมากขึ้นที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถรักษาพื้นที่ทางธรรมชาติหรือระบบนิเวศให้ยั่งยืน ไปพร้อมกับความชาญฉลาดในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อขยายการเติบโตของเศรษฐกิจระดับโลก **CT**

ที่มา : บทความ “Chengeta Wildlife Wields Location Intelligence to Fight Poachers” โดย David Gadsden จาก esri.com / บทความ “Five Myths about Location Intelligence” โดย Matthew Lewin จาก esri.com / บทความ “From Constellation to Coral Reefs” จาก nature.org / บทความ “Mapping the deep: A new age of exploration” โดย Dawn Wright จาก greenbiz.com / บทความ “New Map Sets Framework for Describing Ocean Ecology in Unprecedented Detail” โดย Esri Insider จาก esri.com / บทความ “The Nature Conservancy Publishes First-Ever Detailed Maps of All Caribbean Coral Reefs” จาก esri.com / บทความ “The Map of Biodiversity Importance” โดย Esri Insider จาก natureserve.org / บทความ “Tracing Each Oyster from Tide to Table” โดย Caitlyn Raines จาก esri.com

¹ Geographic Information System (GIS) หรือ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

กิจกรรมให้คำปรึกษา ✓ ธุรกิจสร้างสรรค์

CREATIVE BUSINESS CONSULTATION PROGRAM

CHANGE By CEA จัดกิจกรรมให้คำปรึกษาทางด้านธุรกิจ แบบ One On One
ทุกวันพฤหัสบดี | เวลา 10.00 - 17.00 น. | ชั้น 5 TCDC กรุงเทพฯ

พบกับ
หัวข้อพิเศษ

มีนาคม - เมษายน 2564

ค่าบริการฟรี

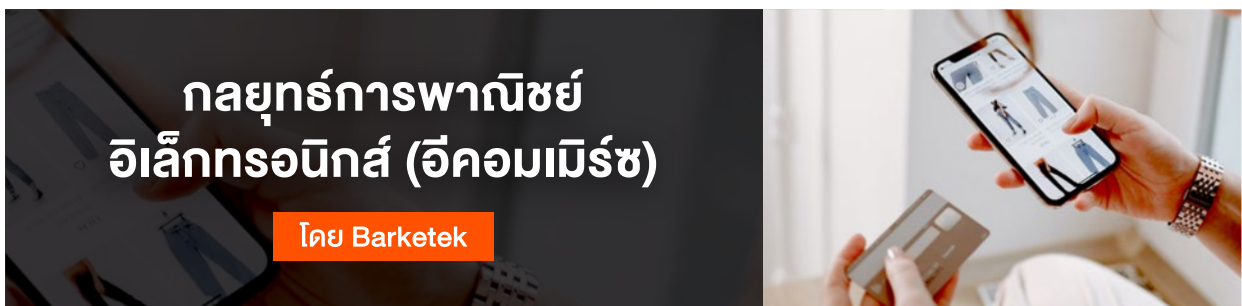
การออกแบบบริการ

โดย The Contextual

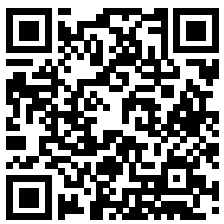
การออกแบบผลิตภัณฑ์ / บรรจุภัณฑ์

โดย Arn Creative Studio

กลยุทธ์การพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ (อีคอมเมิร์ซ)

โดย Barketek

◀ สแกนเพื่อสมัคร

TCDC Bangkok

Fl. 1 Gallery

| ห้องแกลเลอรี ชั้น 1 TCDC กรุงเทพฯ

18 March-
25 April
2021

| 18 มีนาคม - 25 เมษายน 2021

10.30 - 19.00

Closed on Monday

| ปิดวันจันทร์

🌐 tcdc.or.th

The Japan Foundation, Bangkok

🌐 jfbkk.or.th | 📍 [jfbangkok](https://www.facebook.com/jfbangkok)

TCDC Khon Kaen

Fl. 1 Gallery

| ห้องแกลเลอรี ชั้น 1 TCDC ขอนแก่น

5 May-
30 June
2021

| 5 พฤษภาคม - 30 มิถุนายน 2021

10.30 - 18.00

Closed on Monday

| ปิดวันจันทร์

📍 TCDC KhonKaen

Free Entry | เข้าชมฟรี

贈り物

EXHIBITION

THE
BEAUTY

OF

EXCHANGING
GIFTS

*Giving Shape to
One's Thoughts
and Emotions*

นิทรรศการ โอะกุริโมโนะ
| สุนทรียะแห่งการให้และได้คืนกลับ

IN JAPAN

